

**ACI
IN
ACTION**

YAZ2015SUMMER
www.aci.k12.tr

ACI LIVE
KAMPÜS HAYATINI
PAYLAŞMAK

ACI LIVE
PRODUCE AND SHARE
CAMPUS LIFE!

ÇİFT DİPLOMA İLE MEZUN OLDULAR
GRADUATED WITH TWO DIPLOMAS

ÖĞRENCİ FİLMLERİ ACI'DA YARIŞTI!
STUDENT FILM COMPETITION AT ACI!

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ'NİN
KURUMSAL YAYINIDIR.

OFFICIAL PUBLICATION OF
AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ
İNÖNÜ CADDESİ NO: 476
35290 GÖZTEPE, İZMİR
T 0 232 355 0 555
F 0 232 355 0 411
ayakin@aci.k12.tr

YAZ 2015, SAYI 21
YAZ 2015, ISSUE 21

İMTİYAZ SAHİBİ PUBLISHER
İZMİR AMERİKAN KOLEJİ ADINA
AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE
PRESENTED BY
KIVANÇ GÜRKAN

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
EDITORIAL COORDINATOR
AYDAN YAKIN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ VE
YAYIN YÖNETMENİ
MANAGING EDITOR & EDITOR IN CHIEF
AYDAN YAKIN

YAYIN DESTEK GRUBU
EDITORIAL SUPPORT TEAM
BİNNUR KARADEMİR (SEV)
ÇAĞLA ŞENGİL (SEV)

YAPIM PRODUCTION
SEV YAYINCILIK EĞİTİM VE TİCARET A.Ş.

ŞİRKET MÜDÜRÜ COMPANY MANAGER
EBRU ŞENOL

YAYINA HAZIRLAYANLAR PRODUCTION
AYDIN DEMİRER
RESUL BUKSUR

T +90 216 474 23 41-42-43-44
F +90 216 474 23 45
www.redhouse.com.tr

BASKI PRINTING
ÖMÜR MATBAACILIK A.Ş.
BEYSAN SANAYİ SİTESİ BİRLİK CADDESİ NO: 20
HARAMİDERE BEYLİKDÜZÜ 34524 İSTANBUL
T. +90 212 422 76 00 F. +90 212 422 46 00
info@omur.com.tr

YAYIN TÜRÜ TYPE OF PUBLICATION
KURUMSAL İÇ YAYIN
INSTITUTIONAL PUBLICATION

İÇİNDEKİLER CONTENTS

17
**ACI LIVE:
KAMPÜS HAYATINI PAYLAŞMAK**
ACI LIVE PRODUCE AND SHARE CAMPUS LIFE!

35
AMERİKAN ÜNİVERSİTELERİ GEZİSİ 2015
AMERICAN COLLEGE TRIP 2015

7
**İZMİR
AMERİKAN
KOLEJİ'NDE
"UZAK DOĞU"
ESİNTİSİ!**
A BREATH OF THE
"FAR EAST" AT
THE İZMİR
AMERICAN COLLEGE!

32
**VODAFONE
FREEZONE
18. LİSELERARASI
MÜZİK
YARIŞMASI**
VODAFONE FREEZONE
18TH HIGH SCHOOL
MUSIC
COMPETITION

52
**ÇİFT DİPLOMA
İLE MEZUN OLDULAR,
DÜNYAYA
AÇILDILAR!**
GRADUATING WITH
TWO DIPLOMAS HAS
OPENED UP THE
WORLD FOR THEM!

HELVA PİKNIK'TE ÇOCUKLAR GİBİ ŞENDİK!	9	YOUTHFUL EXUBERANCE AT THE HELVA PICNIC!
FEN VE MATEMATİK OYUNLARINDA FİNALDEYDİK!	10	IN THE FINAL AT THE SCIENCE AND MATHS GAMES!
İYİ Kİ VARSINIZ!	10	WE COULDN'T FUNCTION WITHOUT YOU!
DİL BİLİM OLİMPİYATLARINDA ULUSLARARASI BAŞARI	11	SUCCESS IN THE INTERNATIONAL OLYMPIAD OF LINGUISTICS
EĞİTİM KALİTEMİZ BİR KEZ DAHA TESCİLENDİ!	12	WORLD - CLASS EDUCATION AT ACI!
FRANSIZCA MUN KONFENASI MFNU	14	MUN FRENCH MFNU CONFERENCE
ÖĞRENCİ FİLMLERİ ACI'DA YARIŞTI!	26	STUDENT FILM COMPETITION AT ACI!
"THE BAND"	27	"THE BAND"
MEDENİYETLERİN GÜÇLÜ SESİ	28	THE POWERFUL VOICE OF CIVILIZATIONS
SAN REMO MÜZİK YARIŞMASI	30	THE SAN REMO MUSIC COMPETITION
IVY LEAGUE ÜNİVERSİTELERİ ACI'DA!	49	IVY UNIVERSITIES AT ACI!
YURTDIŞI ÜNİVERSİTELER DANIŞMANLIK OFİSİNDEN HABERLER	49	NEWS FROM INTERNATIONAL UNIVERSITY COUNSELING OFFICE
2015 ÖĞRENCİ KABULLERİ	50	CLASS OF 2015 ACCEPTANCES
2014-2015 MEZUNİYET TÖRENİ	54	2014-2015 GRADUATING CLASS CEREMONY

GENEL MÜDÜR HEADMASTER
TODD CUDDINGTON

On June 10, 2015 Mr. Todd Cuddington shared his thought with Graduating Class of 2015 during his Spring Day address:

Dear students, teachers, parents and honored guests and the Class of 2015,

Today, we celebrate the accomplishments of our Lise 4 class and the end of another academic school year at the American Collegiate Institute. As we conclude another successful school year it is always nice to close by coming together on SPRING DAY to recognize the senior class, to celebrate their collective and individual accomplishments and wish them well as they prepare to move on to university. On behalf of the SEV Foundation and the administration of the American Collegiate Institute, we congratulate all of you for your efforts this year – from our newest Prep students to our graduates. All of you have contributed to make this year a successful one.

To the out-going student council executive – we thank you for your positive leadership and your commitment to ACI and the school's mission. To our senior members, your leadership at our school will be missed and thank you sincerely for the time and energy that you have given to your school. To all of our teachers who have work so hard preparing their lessons, guiding students and supporting each of you for the past five years, your commitment does not go unnoticed. I say a sincere thank you to all of you for what you do – teachers can never receive enough praise, so again on behalf the ACI administration – thank you very, very much! Our graduates who will be writing their final university entrance exams very shortly – good-luck! You know that all of us are behind you and with you in spirit on test day; I am confident that you are prepared and ready for success.

For all of our graduates who will be entering a new phase of lives very shortly – whether it is in one of the universities in Izmir, Ankara, Istanbul or abroad, we wish you the very best of luck. You have made our school richer with your presence over the past 5 years, you are always and forever a part of the ACI family. With the skills you have gained and the support of ACI behind you, we know that success is sure to follow you whichever path you travel.

Sincerely

OKUL MÜDÜRÜ SCHOOL PRINCIPAL
DİDEM ERPULAT

Didem Erpulat'ın 10 Haziran 2105 tarihinde Spring Day etkinliğinde yaptığı konuşmadan:

Sevgili Öğrencilerimiz, Değerli Öğretmenlerimiz, Sevgili Mezunlarımız ve Saygıdeğer Velilerimiz,

Bir öğrenci veya bir öğretmenseniz eğer, mevsimler belirler hayatınızı. Bir sonbahar sabahı başlarsınız okul yılına, bir ilkbahar sabahı okul yılını tamamladığınız gibi. Baharlar belirler başlangıçları ve bitişleri, ilkleri ve sonları. İlk okul eteğinizi ve gömleğinizi de baharda giyersiniz, sonuncularını da... İlk okul alkışınızı da bir bahar sabahı yaparsınız... sonuncusunu da... İlk okul heyecanınızı da bir bahar sabahı yaşarsınız... sonuncusunu da... Ve bir de bakarsınız ki iki bahar arasında 5 yıllık lise hayatınız geçivermiş.

Bir de kışlar vardır iki bahar arasında... Hiç geçmeyecekmiş gibi gelen uzun kış ayları... Sabahları karanlıktır kışın, zor gelir sımsıcak yatağınızdan kalkmak. Ama her sabah kalmak ve çalışmak gerek. Çalışmak, üretmek ve yaratmak gerek. Birlikte çalışarak, paylaşarak, üreterek ısınır soğuk kış günleri. KİŞ Kermesi'ni HAVUZ başında yapmayı ACI'lı olmayan birine nasıl açıklayamazsınız, yağmurda lise kortta futbol oynamak için beden eğitimi öğretmenlerinize nasıl yalvardığınızı da anlatamazsınız... Anlatamazsınız kış günü MOLE Day'de yediğiniz karbon dondurmasının tadını. Zaten, boğazınız ağrıdığında Hemşire Hanım "Sıcak bir şeyler iç geçer" dedi diye bütün bir dersin co-op'ta nasıl geçirildiğini de bir tek siz bilirsiniz. Uzun kış akşamlarını MOODS Gecesi, Dans Gecesi, Müzik Gecesi, Tiyatro Gecesi gibi etkinliklerle ısıttığınız gibi, kış tatillerini de MUN ya da Junior Achievement gezileriyle kaçırsınız. Mevzu okul geziyse eğer, zaten kar-kış durduramaz sizi, mutlaka katılırsınız. Buz gibi havada Anıtkabir'de, yağın yağmurda Boğaziçi'nde olmak ayrıcalıktır sizin için. Kula'da Volkan'a tırmanmak,

Söke'de pamuk toplamak gibi... Soğuk kış günlerinde yaptığınız Yaşlılar Evi ya da Kardeş Okul ziyaretleriniz de ısıtır oradaki kocaman yürekleri. Kışın okunan Shakespeare'in ya da "Hakkari'de Bir Mevsim" in de etkisi büyüktür hayatınızda... Çözülen trigonometri sorularının da... Ertesi güne proje yetiştirirken ya da sene başından yapılacak bir sınava çalışırken kısıcıkmiş gibi gelen uzun kış geceleri, YGS ya da SAT sonuçlarının ya da üniversite kabullerinin yayınlanmasını beklerken hiç geçmeyecekmiş gibi gelir. Öğrenci Birliği'nin en büyük derdi kış bitmeden swearshirt'leri satmaktır belki, ama Bazaar Day'lerdeki yağmur tehlikesi de baharın en büyük müjdecisidir.

Sınavlar, projeler, notlar, karneler derken bir de bakmışsınız ki yine bir bahar sabahı amfide toplanıvermişsinizdir. Artık bir sıra daha önde, biraz daha büyümüş, görmüş geçirmişsinizdir. Bu tecrübelerinizle bir sonraki yıla çok daha hazırsınızdır. Ama önce önünüzde yaz vardır. Yazlar da boş geçmez sizin için. Kışın okunamayıp ya da izlenemeyip listelenmiş bir sürü kitap ve film sizi bekler. Gidilecek yeni yerler, tanışılacak yeni insanlar vardır. Size ağustos böceği gibi çalıp söylemektense, çalışıp üretmek, öğrenip büyümek yakışır. Unutmayın, yazın ardı yine bahar, yine yeni bir başlangıçtır. Sevgili Lise Sonlarımız, Hayatınızın bu en önemli dönemecinde birlikte geçirdiğimiz güzel baharlar ve sımsıcak kışlar için size teşekkür ederiz. Geleceğinizin de hep çiçek açan taze baharlarla, yeni başlangıçlarla, Atatürk'ün idealindeki aydınlık bir Türkiye'de geçmesini dileriz.

Biz her bahar buradayız, sizi de bekleriz... Teşekkürler....

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ'NDE “UZAK DOĞU” ESİNTİSİ!

A BREATH OF THE “FAR EAST” AT THE IZMIR AMERICAN COLLEGE!

9 Mayıs Cumartesi günü Özel İzmir Amerikan Koleji'nin kampüsünde gerçekleşen “Uzak Doğu” temalı Bazaar Day'de İzmir'in gençleri bir araya geldi.

The youth of Izmir got together on Saturday, May 9th at Bazaar Day, which this year featured the theme of the “Far East”, and was hosted on the ACI campus.

zel İzmir Amerikan Koleji (ACI), 55 yılı aşkın geleneğini bozmayarak bu yıl yine eğlence dolu bir şenliğe ev sahipliği yaptı. 9

Mayıs Cumartesi günü gerçekleşen Bazaar Day etkinliğinde gençler unutamayacakları bir gün yaşadılar.

“Uzak Doğu” temasının işlendiği etkinliğe gelenler, ödüllü yarışmalar, insan langırtı, voleybol turnuvası, çekilişler ve karaoke gibi gün boyu süren çeşitli spor ve eğlence aktivitelerinden yararlandılar. İzmir Amerikan Koleji ve Tevfik Fikret Lisesi öğrencilerinin dans gösterilerinin ardından İzmir Amerikan Koleji öğrencilerin hazırladığı tasarımlardan oluşan ve tüm kreasyonları öğrencilerin sunduğu bir defile izlendi.

Defile sonrasında, gençlerin beğeniyle takip ettiği Poyraz- Karayel dizi ekibiyle keyifli bir söyleşi yapıldı. Dizi oyuncuları, merak edilen sorulara verdikleri yanıtlarla öğrencilerin gönüllerini bir kez daha fethettiler.

Gün, amfiteyatroda yapılan ve güne damgasını vuran Yalın konseri ile sona erdi. Konser boyunca en güzel parçalarını okuyan Yalın'a gençler tüm şarkılarında eşlik ettiler.

ACI Öğrenci Birliği'nin, İzmir Amerikan Koleji'nde Yetişenler Derneği'nin katkılarıyla toplum hizmeti projelerine destek amacına yönelik olarak düzenlediği bu büyük organizasyona bu sene Folkart, ISUZU, İzmir Ekonomi Üniversitesi, Luna Elektrik Sayaçları, Aygıt İnşaat ve Göryakınlar, Poyraz Otomotiv, SMS Gıda Olivos, House 44 Cafe, Before Sunset, Ferruh Filiz Optik, Marge Restaurant, Republika, Beşer Balatacılık A.Ş., Ergin Erdem Studiee, Gözde Plus Clinic, Leyla Maro, Wonderbag, Mama Mia Pizzeria, Ilin's Personal Training, Metin Helva, D&R,

Shine by Pin, Kaya Prestige Otel, Veysi's, SBA Reklamcılık gibi şirketlerin yanısıra birçok mezun ve veli sponsor olarak destek verdi.

ACI kept up the 55 year tradition and hosted a fun-filled fete. The Bazaar Day, held on Saturday, May 9th, gave the young people an unforgettable day. Those who attended this event, based on the theme of the "Far East", were able to participate all day in attractions such as; competitions with prizes, human table football, a volleyball tournament, lotteries and karaoke. After a dance exhibition by students from ACI and Tevfik Fikret High School, there was a fashion show featuring garments designed by ACI students and modelled by them.

Following the fashion show, the young people were able to watch the actors from the popular series have an informal interview with some of our students. The teenagers were

very interested in the actors' answers to the questions they were asked.

The end of Bazaar Day was marked by the concert given by Yalın in the Amphitheater. He performed his most famous songs to which the audience sung along.

This event is organized by the ACI Student Council with the support of the Alumni Association to provide financial support for the Social Service Clubs. This year it also received support from sponsors such as; Folkart, ISUZU, Izmir Economy University, Luna Electric Meters, Aygit Construction and Göryakınlar, Poyraz Motors, SMS Gıda Olivos, House 44 Cafe, Before Sunset, Ferruh Filiz Opticians, Marge Restaurant, Republika, Beşer Clutches A.Ş., Ergin Erdem Studiee, Gözde Plus Clinic, Leyla Maro, Wonderbag, Mama Mia Pizzeria, Ilin's Personal Training, Metin Helva, D&R, Shine by Pin, Kaya Prestige Hotel, Veysi's, and SBA Advertising as well as support given by many graduates and parents.

HELVA PİKNIK'TE ÇOCUKLAR GİBİ ŞENDİK!

YOUTHFUL EXUBERANCE AT THE HELVA PICNIC!

ACI kampüsü, Nisan ayında yapılan Geleneksel Helva Piknik ile şenlendi. Bahara "Merhaba" demek üzere 1930'larda Karantina Adası'na kayak seferleri yapılarak başlayan Helva Piknik her sene olduğu gibi bu sene de kampüsümüzde coşkuyla kutlandı. Yetişenler Derneği Gençlik Kurulu liderliğinde organize edilen etkinlikte

eski ve yeni mezunların kucaklaşmasıyla gelenek ile gelecek biraraya geldi. Pikniğin en renkli anları Yetişenler Derneği Yönetim Kurulu üyeleri, okul müdürümüz Didem Erpulat ve 1937 mezunumuz Ayşe Mayda'nın helvayı karıştırdıkları dakikalardı. Tüm mezunlar bir sonraki Helva Piknik'te buluşmak üzere, kampüsten güzel anılarla ayrıldılar.

The ACI campus was full of life in April when the traditional Halva Picnic was held. The tradition originated in the 1930s when the picnic took place on Karantina Island as a way of greeting Spring. It was celebrated on our campus this year, with the same level of joy as it is every year. It was organized by the Young Generation Committee of the Alumni Association and underlined the tradition of bringing older and more recent graduates together.

The highlight of the event was when the board members of the Alumni Association, the school principal, Didem Erpulat, and our 1937 graduate, Ayşe Mayda, took turns in stirring the halva. The graduates left the campus with good memories and the promise to meet again at the next Halva Picnic.

FEN VE MATEMATİK OYUNLARINDA FİNALDEYDİK!

IN THE FINAL AT THE SCIENCE AND MATHS GAMES!

Buca Eğitim Fakültesi'nin düzenlediği Fen Ve Matematik Olimpiyatları'nda (BEFMO) TÜBİTAK Kulübü öğrencilerimizden Öykü Su Ökkan, Mehmet Çelimli ve Berkay Onur Türk Matematik dalında, Onur Talu, Can Çetindağ, Sinem Sınmaz ve Eda Şemsioğlu da Fizik dalında finale kaldılar. 30 Mayıs'ta yapılan finallerde başarıyla yarışan öğrencilerimizden Öykü Su Ökkan, Matematik dalında birinci olarak bizleri daha da gururlandırdı.

Buca Faculty of Education hosted the Science and Maths Olympics (BEFMO). The following students from our Tübitak Club earned the right to compete in the final; Öykü Su Ökkan, Mehmet Çelimli and BerOnur Türk for mathematics, Onur Talu, Can Çetindağ, Sinem Sınmaz and Eda Şemsioğlu for physics. Our students represented us well in the finals held on May 30th and we are very proud of Öykü Su Ökkan, who was placed first in the category for mathematics.

İYİ Kİ VARSINIZ!

WE COULDN'T FUNCTION WITHOUT YOU!

"Destek Personelimize Teşekkür Yemeği"miz, her sene olduğu gibi bu sene de coşkuyla geçti.

Temizlik, güvenlik ve mutfakta çalışan gizli kahramanlarımız ve aileleriyle çok güzel bir gece geçirdik. Bu kez hizmet etme sırası öğretmen ve ofis çalışanlarındaydı!

Our traditional "Workers' Dinner" was celebrated again this year by all with great enthusiasm. Our secret heroes in the kitchen, our security team and our cleaning personel had a great evening with their families. This time it was the turn of the teachers and office personel to provide the service.

DİLBİLİM OLİMPİYATLARINDA ULUSLARARASI BAŞARI

SUCCESS IN THE INTERNATIONAL OLYMPIAD OF LINGUISTICS

Öykü Su Ökkan, Nilüfer Özhan, Melisa Yeniocak ve Ataberk Uncuer, Matematik öğretmenimiz Şule Soydemir ile birlikte Bulgaristan'ın Blagoevgrad şehrinde bu yıl 13.sü düzenlenen Uluslararası Dilbilim Olimpiyatları'na (International Olympiad Of Linguistics) Türkiye'den katılan tek okul olarak ülkemizi ve okulumuzu başarıyla temsil etti. Olimpiyatlar kapsamında öğrenciler, bireysel ve takım çalışması olarak iki kategoride yarıştılar. Düzenlenen yarışmada, çeşitli eski dillerde çeviri örnekleri verilip, öğrencilerin analitik düşünce ve problem çözme yetenekleriyle o dilin kurallarını keşfetmesi ve soruları yanıtlaması beklendi. Yarışma 29 ülke, 43 takım ve 165 öğrencinin katılımıyla Blagoevgrad şehrindeki Amerikan Üniversitesi'nin ev sahipliğinde gerçekleşti. 29 değişik ülkeden öğrencinin bulunduğu olimpiyatta öğrencilerimiz hem ülkelerini

tanıtma hem de değişik kültürleri tanıma fırsatı buldu.

DİLBİLİMİNİN MATEMATİKLE İLİŞKİSİ

Matematik Öğretmenimiz Şule Soydemir; "Linguistik, dili bir sistem olarak gören ve niteliğini, yapısını, birimlerini ve dönüşümlerini inceleyen bilim dalıdır. Dillerin oluşum, gelişim ve kurallarını şifreleyerek matematiksel bir temele oturarak, diziler ve desenler ortaya çıkararak çözmesi sebebiyle matematikçilerin ilgi odağı olmuştur. 29 ülkenin katıldığı etkinliğe Türkiye'den katılan tek okul olarak, öğrencilerimiz ülkemizi ve okulumuzu başarıyla temsil ederken, bu yolla sunum becerilerini, analitik düşünme ve problem çözme yeteneklerini de geliştirme fırsatı yakaladılar" dedi.

One of our mathematics teachers, Şule Soydemir, along with students Öykü Su

Ökkan, Nilüfer Özhan, Melisa Yeniocak and Ataberk Uncuer, went to the city of Blagoevgrad, in Bulgaria, to attend the 13th International Olympiad Of Linguistics. ACI was the only Turkish school attending and represented both our school and country with great success. Our students competed in two categories; individual and team. The students were presented with translated texts from a number of ancient languages and were expected to discover the rules of those languages and answer questions using an analytical approach and problem solving skills. Taking part in the Olympiad were 29 countries, 43 teams and 165 students. The Olympiad was held on the campus of the American University, Blagoevgrad. Our students were able to learn about other countries and different cultures.

THE CONNECTION BETWEEN LINGUISTICS AND MATHEMATICS

According to our maths teacher, Şule Soydemir; "Linguistics is a branch of science which examines the features, structure, units and changes within a language system. By coding the formation, development and rules of a language and tying it a mathematical principle, the resulting sequences and patterns have always been a focus of interest for mathematicians. We were the only school from Turkey amongst the 29 schools participating and our students not only represented their school and country with pride but also had the opportunity to develop their presentation skills, as well as those skills required for analytical thinking and problem solving."

Yöneticilerimiz, yenilenen belgemizi, CIS temsilcileri David Osler ve Kay Mongardi'nin elinden aldılar.
Our administrators received the re-accreditation plaque from the CIS representatives, David Osler and Kay Mongardi.

EĞİTİM KALİTEMİZ BİR KEZ DAHA TESCİLLENDİ!

WORLD- CLASS EDUCATION AT ACI!

15 Aralık 2015 günü, ACI yönetimi olarak Uluslararası Okullar Konseyi- CIS'ten almış olduğumuz mutlu bir haber sayesinde okulumuzla tekrar gururlandık. CIS, resmi raporumuzun tamamlanmış ve CIS akreditasyonumuzun bir kez daha onaylanmış olduğunu tarafımıza bildiriyordu.

On Monday, December 15, 2014 the ACI administration received some great news from CIS (Council of International Schools) – our official self-study report was completed and we had received our CIS re-accreditation authorization.

Bilindiği üzere CIS, ilköğretim ve lise düzeyindeki okulların, öngörülen kalitede eğitim verdiğini onaylayan, dünyaca tanınmış saygın bir kuruluştur. Konsey, üyesi olan okulları dünya standartlarında kalite kriterleri ile değerlendirir. Kriterlere uygun okullara Türkçede "denklik" olarak ifade edebileceğimiz "akreditasyon" belgesi verir. Akreditasyon belgesinin alınması okullar için uzun ve yoğun bir çalışma gerektirir. Okulumuz, 1994 yılında eğitim kalitesinin uluslararası bir kuruluş tarafından belgelenmesi amacı ile o yıllardaki yetkili kuruluş olan Avrupa Okullar Konseyi (European Council of International Schools- ECIS)'ne başvurmuş ve Türkiye'nin akredite edilen ilk eğitim kurumu olmuştur. CIS'i eğitim dünyası için önemli kılan, kalite standardını yakalamayı değil, sürekli hale getirmeyi hedef göstermesidir. Akreditasyonun yenilenme süreci de en az belgelenme süreci kadar titiz bir emek gerektirir. ACI'nın akreditasyonu daha önce de 2003 ve 2008 yıllarında CIS tarafından bu gözle tekrar değerlendirilip yenilenmişti. 2014 yılını, eğitim kalitemizi bir kez daha tescil ettirerek bitirmekten mutluluk duyduk. CIS özdeğerlendirme sürecindeki ve CIS ekibinin ziyareti sırasındaki katkılarından dolayı emeği geçen tüm öğrencilerimize, öğretmenlerimize, personelimize, mezunlarımıza ve velilerimize teşekkür ediyoruz. Bu önemli sürece adanmış saatler boyu süren çalışmalar, sürekli gelişim yönündeki arayışımızda bizlere yardımcı olacaktır.

As it is known, the CIS (Council of International Schools) is a respectable institution of world-wide fame, which certifies primary schools and high schools that provide education at the prescribed quality. The council evaluates member schools against world-class quality criteria. It awards schools that meet the criteria with an "accreditation" certificate. An accreditation certificate means long hours of labor-intensive effort for schools. In order that its education quality would be certified by an international institution, in 1994 ACI applied to the European Council of International Schools (ECIS), which was the certified body of those years, and became the first accredited education institution of Turkey. What makes CIS important for the education world is that it strives not to reach the quality standard but to sustain it. In 2003, 2008 and recently in 2014, the ACI accreditation was re-evaluated by CIS in this light and was renewed. At this point, we would like to thank our students, teachers, staff, parents and alumni for their great input in the CIS Self Study and their valuable participation during the visiting team meetings. The many hours of work that were devoted to this important process will help us in our quest for continuous improvement.

CIS AKREDİTASYONU'NUN AMACI NEDİR?

WHAT IS THE AIM OF THE CIS ACCREDITATION?

- Okulun eğitim ve öğretimin tüm aşamalarında mükemmelliği hedeflemesini sağlar.
- Açık şekilde belirlenmiş hedefler ve standartlarla yüksek kaliteli bir eğitim-öğretim programını garanti altına alır.
- Okulun güçlü ve zayıf yönlerinin farkında olup sürekli gelişimle eksikleri tamamlamasını sağlar.
- Dünyadaki benzer okullarla karşılaştırarak küresel ortamda kendini sınamasına olanak verir.

- It ensures that the school targets perfection at all stages of education.
- It guarantees a high-quality education program through clearly defined objectives and standards.
- It ensures that the school becomes aware of its strong and weak points and completes its shortcomings through continuous development.
- It enables schools to test themselves globally through comparisons with similar schools across the world.

MUN FRENCH MFNU KONFERANSI VAN GOGH LİSESİ LAHEY, HOLLANDA

Aslı Kokuludağ / Lise 2

Lahey'deki MFNU Konferansı hepimiz için öğretici bir konferanstı. Orada bulunan bir çok kişinin Fransızcası üst düzeydi veya ana dilleriydi. Dolayısıyla yazılan maddeler veya çözümler üst seviyede kelime bilgisiyle doluydu. Üç günlük süreçte hem diğer ülkelerden gelenlerle kaynaştık, arkadaş olduk hem de problemleri çözmek için uğraştık, duyarlılığımız arttı. Konferansın bitiminde Amsterdam'a gittik. Grup grup Amsterdam'ı gezdik. Eğlenceli ve öğretici bir geziydi.

Elif Hoşçoşkun / Lise 3

Fransızca MUN gezisi için 26 Mart günü Hollanda'ya uçakla gittik. Oraya vardığımızda bizi karşılayan otobüsümüzle Lahey'e gidip otelimize yerleştikten sonra akşam yemeği için yakın çevredeki bir restorana gittik. Ertesi gün konferansın ilk günüydü ve öğleden önce açılış seremonisi ile geçti. Seremoniden sonra herkes komitelere dağıldı ve komitelerde lobbying yapıldı. Çözüm önerilerimizi komitelerimizdeki diğer delegelerlerin çözüm önerileriyle birleştirerek ortak bir çalışma çıkarttığımız lobbyingten sonra münazaralar başladı. İlk günü böylece bitirip akşam yemeği için şehir merkezine indik. Buradaki serbest zamanımızda şehri görme fırsatı bulduk. Konferansın ikinci günü, sunulan ortak çözüm önerilerinin tartışmalarıyla geçti. Son gün *assemble generale* de olan insan hakları, ekonomik ve sosyal komite gibi komiteler burada son bir kez daha en genel çözüm önerileri üzerine tartışıp fikirlerini sunarken burada bulunmayan Güvenlik Konseyi gibi komiteler de komite odalarında münazaralarını tamamladılar ve kapanış seremonisine geçildi. Konferansın bitişinin ardından otobüsle Amsterdam'a geçip rehber eşliğinde şehir turu yaptık ve Van Gogh müzesini gezdik. Gezimizin son gününde ise Amsterdam'ı kendi arkadaş gruplarımızla gezme fırsatı bulduk. 30 Mart günü akşamı Amsterdam'dan uçağa binip 31 Mart sabaha karşı İzmir'e indik. Bizim için hem akademik hem de sosyal açıdan çok faydalı bir gezi oldu. Başta bize eşlik eden öğretmenlerimiz olmak üzere emeği geçen herkese çok teşekkür ederim.

Sinem Demirkan / Lise 1

Fransızca MUN Kulübü'nün Lahey'de katıldığı konferans benim için bol eğlenceli ve gelecekteki meslek seçimim açısından çok yararlı geçti. Ayrıca Hollanda'nın iki önemli şehri olan Lahey ve Amsterdam'da gezme fırsatı bulduk ve hepimiz çok etkilendik. Bize eşlik eden Burçin Özseven ve Elif Yurtseven öğretmenlerimiz bize her konuda çok yardımcı ve destek oldular. İlk üç gün Lycee Van Gogh'da yer alan MFNU (Modèle francophone des Nations Unies) konferansa katılan sayılı Türk okullarının arasına girme gururuna sahip olduk. Konferansa katılan okulların hepsi ya Fransız okullarından geliyor ya da anadilleri olarak Fransızca'yı kullanıyorlardı. Bu duruma alışmakta başta zorlandıysak da gitme vakti geldiğinde hepimiz keşke birkaç gün daha olsaydı dedik. Öyle ki dönüş uçağında konferansta konuşmadığımız kadar Fransızca konuşmuş olabiliriz... Bu üç gün boyunca temsil ettiğimiz ülkelerle dünya sorunlarına çözümler ürettik, çeşitli uluslardan arkadaşlarımız oldu ve farklı bir kültürü tanımış olduk. (Farklı bir yemek kültürünü de tabii!) Hatta benim bulduğum ekonomik ve sosyal komitede birleşerek bir çözüm önergesini konseyden geçirdik. Aynı şekilde Güvenlik Konseyi ve insan hakları komitelerindeki arkadaşlarımız da önergelerini tartıştı ve başarılı oldular. Bu yoğun geçen günlerin akşamlarında da lobide oturup kart oynadığımız da oldu, şehir merkezinde en yakın hamburgeciye aradığımız da... Konferansın bittiği gün ise hemen üzerimizi değiştirip Amsterdam'a yola koyulduk. Orda bizi karşılayan rehber bize şehir hakkında genel bilgiler verdikten ve tur attırdıktan sonra Van Gogh Müzesi'ne vardık. Her yerde görmeye alışık olduğumuz ayçiçekleri tablosunun aslını ve diğer ünlü tabloları görme fırsatımız oldu. Müzeden sonra yarım gün boşluğumuzda da olmazsa olmaz Hard Rock Cafe'ye gitmeyi tercih ettik. Ertesi gün de saat 16:00'ya kadar olan boşluğumuzda durmadan dolaştık, Anne Frank'ın evini gördük ve mağazaları dolaştık. Artık havaalanına vardığımızda hepimiz bitmiş halde Türk Hava Yolları'nın yemek servisini bekliyorduk. İki saatlik rötör biraz umut kırıcı olsa da sonunda uçağa bindiğimizde hepimiz çok mutluyduk. Burçin Hanım ve Elif Hanım otelden uçağa kadar her şeyimizi ayarlamışlardı. Bence hepimiz için çok eğlenceli ve yararlı bir deneyimdi. Seneye de aynı şekilde gitmek isterim.

MUN FRENCH MFNU CONFERENCE VAN GOGH HIGH SCHOOL THE HAGUE, HOLLAND

Aslı Kokuludağ / HS 2

The MFNU conference in The Hague was a learning experience for us. Many of the participants spoke a high level of French and for many it was their mother tongue. For this reason, the proposals and the resolutions contained a lot of high level vocabulary. During the three days of the conference we mixed with participants from other countries, made new friends, worked hard on the resolutions and raised our awareness. After the conference we travelled to Amsterdam. We split into groups and went sightseeing. It was both an educational and fun trip.

Elif Hoşçoşkun / HS 3

We flew to Holland on March 26th, to attend the French MUN. On our arrival we were taken by bus to the Hague. After settling into our hotel we went to a nearby restaurant to have dinner. The next day was the first day of the conference and the morning was taken up by the opening ceremony. After it had finished, everyone divided into their committee groups where the lobbying began. Our resolutions were merged with the resolutions of the other delegates in our own committees. After joint lobbying the debates began. At the end of a long day we went into the city center to have dinner. We were allowed free time in which we were able to do some sightseeing. The second day of the conference was spent debating the resolutions. The last day, at the General Assembly, committees such as the Human Rights Committee, the Economics and Social Committees debated the resolutions, once more and presented their ideas. Those committees not present, such as national security, completed their debates in the committee rooms. The conference concluded with the closing ceremony. We boarded a bus to Amsterdam where we were given a guided tour of the city. We also visited the Van Gogh museum. On the last day of the trip we split up into groups and went sightseeing with our friends. We left Amsterdam on the evening of March 30th, arriving in Izmir early in the morning on March 31st. We benefitted from this trip greatly, both academically and socially. We thank everyone who was involved in arranging this trip, but especially the teachers who accompanied us.

Sinem Demirkan / HS 1

Attending the conference in the Hague was very beneficial for me both as a great source of fun and as a means of selecting my future career. We also had the opportunity to visit Holland's two main cities; the Hague and Amsterdam. The two teachers accompanying us, Burçin Özseven and Elif Yurtseven, were very helpful and supportive. We are very proud to be one of the very few Turkish schools attending this MFNU (Model French United Nations) conference, which was held for the first three days in the Van Gogh High School. The rest of the schools attending where either schools teaching through French or the students' mother tongue was French. Although we had difficulty adapting to this situation in the beginning, but by the end of the conference we were all wishing we could spend more time together. I believe we spoke more French on the journey home than we did even at the conference. During the three days of the conference we produced solutions to World problems on behalf of the countries we represented, we made friends from many different countries and experienced a new culture, (and of course a new food culture!). I was a delegate in the economic and social committee where we combined our resolutions into one which made it to the resolution council. Our friends in the Security Council and Human Rights Council also had their resolutions debated with the same success. At the end of these long and tiring days we would sometimes sit in the hotel lobby and play cards or go in search of the nearest hamburger cafe. At the end of the last day of the conference, we got changed and set off for Amsterdam. We were met by a tour guide who gave us information about Amsterdam and who, after a city tour, took us to the Van Gogh Museum. We were able to see the Van Gogh originals of which we had only seen reproductions before. On exiting the museum we decided to use the rest of our half day to go to the Hard Rock Cafe. The next day, until 16:00, we spent the whole time sightseeing. We saw Anne Frank's house and went shopping. By the time we got to the airport we were exhausted and looking forward to the meal to be served on our Turkish Airlines flight. Our dreams were dashed slightly when the flight was delayed for two hours but eventually we boarded the plane. Burçin Hanım and Elif Hanım had arranged everything for us from flights to hotels. I think it was a fun and beneficial experience for us. I hope I will be able to participate again, next year.

LA CONFERENCE MUN FRANCOPHONE MFNU LYCEE VAN GOGH, LA HAYE, HOLLANDE

Aslı Kokuludağ / Lycée 2

La conférence MFNU à La Haye a été vraiment très enrichissante pour nous. La plupart des élèves qui ont participé à cette conférence utilisaient le français comme langue maternelle ou bien comme première langue étrangère. Les résolutions écrites avaient donc de nombreux mots que nous avions des difficultés à comprendre. Pendant les trois jours, nous avons à la fois essayé de résoudre les problèmes du monde et rencontré des amis qui venaient du monde entier. Après la conférence, on a eu l'occasion d'aller à Amsterdam pour visiter la ville. C'était un voyage très amusant.

Elif Hoşçoşkun / Lycée 3

Pour la conférence MFNU, nous sommes allés en avion aux Pays-Bas le 26 Mars. Après être arrivés à Lahey, nous avons pris le bus pour passer à notre hôtel. Le premier soir, nous sommes allés dans un bon restaurant italien pour dîner. Le lendemain, c'était le premier jour de la conférence. Après avoir participé à la cérémonie d'ouverture, tout le monde s'est trouvé assis dans son comité pour commencer à faire des débats. Le soir, nous sommes allés au centre-ville pour manger et faire un peu de courses. Le deuxième jour de la conférence s'est passé encore avec de longs débats sur les résolutions. Le dernier jour, nous étions à l'Assemblée Générale avec tous les autres comités. Quand la cérémonie de clôture a fini, nous avons pris le bus pour aller cette fois à Amsterdam. Là-bas, nous avons d'abord fait une petite promenade avec notre guide hollandais, puis, nous avons visité le musée Van Gogh qui était intéressant. Le dernier jour de notre voyage, nous avons enfin du temps libres pour découvrir cette belle ville. Le 31 Mars, nous sommes retournés en avion à İzmir et arrivés vers le matin vraiment très fatigués. C'était un voyage qui était non seulement enrichissant sur le plan social et culturel pour nous. Je remercie beaucoup mes professeurs qui nous ont donné cette chance de participer à une telle conférence.

Sinem Demirkan / Lycée 1

La conférence, à laquelle le club MUN a participé, était très amusante. C'était aussi très efficace pour définir mon futur métier. Nous avons eu aussi la chance de voir les deux villes importantes des Pays-Bas : La Haye et Amsterdam. Nos professeurs qui nous ont accompagnés : Mesdames Burçin Özseven et Elif Yurtseven, nous ont beaucoup aidés. En participant à cette conférence, ACI est devenue l'une des écoles turques qui ont partagé cette belle ambiance avec les autres écoles étrangères. Les écoles qui ont participé étaient des écoles françaises ou bien qui enseignent le français comme première langue étrangère. Au début, nous avions donc des difficultés à nous habituer mais lorsque la conférence a fini, nous aurions encore voulu rester quelques jours de plus. Pendant les trois jours, nous avons essayé de trouver des solutions à des problèmes communs du monde. Nous avons maintenant plusieurs amis étrangers et, en plus nous connaissons une autre culture. Après la conférence, nous sommes allés à Amsterdam. Notre guide nous a présenté cette ville magnifique en donnant des informations surtout utiles. Nous avons visité le musée Van Gogh. Nous avons envie d'aller au « Hard Rock Cafe » et nous avons réussi à y aller. Le lendemain, nous avons vu la maison d'Anne Frank et fait des courses. Même si nous étions un peu tristes à cause d'un retard d'avion, nous nous sentions très heureux à l'aéroport. C'était vraiment une grande expérience pour moi et mes amis. L'année prochaine, j'aimerais encore participer aux conférences de MUN en français.

ACI LIVE: Kampüs hayatını paylaşmak!

ACI LIVE: Produce and Share Campus Life!

ACI Live, ilk olarak 2010-2011 öğretim yılında Lise 3 Web Tasarım dersi olarak başlamıştı. Beş öğrenciyle başlayan bu serüven şu anda kırk beş öğrenciyle devam etmektedir. ACI Live, ACI kampüsünde gerçekleşen önemli etkinlikleri canlı yayın aracılığıyla İzmir Amerikan Koleji mezunları, velileri veya o günkü etkinlikte okulda olamayan öğrencileriyle birlikte paylaşır. 2011 yılından bu yana çekimlerine devam eden ACI Live kadrosu gelişerek ve giderek büyüyen üye sayısı ile Türkiye'de lise seviyesinde ilk canlı yayın kulübüdür.

ACI Live, was born in the 2010 -2011 academic year as the Grade 11 Web Design class. This adventure began with just five students and now has forty-five members. ACI Live through live broadcasts , shares any important events, which are taking place on the ACI campus, with graduates, parents or students who were not at school on the day of the event. Since 2011, the ACI Live Club has been filming events and the number of participants in the club continues to increase and the members continue to develop and learn. The club is the first of its kind, at the high school level, in Turkey.

HER ÇEKİM YENİ BİR DENEYİM

ACI Live, okulumuz için önemli etkinlikleri, okul dışındaki insanlarla da canlı yayın sayesinde buluşturmayı başardı. Bu sene ortalama otuz yayın yaptık; bunun içinde bir saatlik yayını da vardı, on bir saatlik de. Profesyonel üç kamerayla ihtiyaca bağlı olarak mikrofon ve kişi sayısını belirliyoruz. Yayınlarımızı spor yayınları, sanat yayınları, açık-kapalı alan, tek-çoklu kamera vb. şekilde grupluyoruz. Böylelikle çekimi planlamamız ve arşivlememiz daha kolay oluyor.

YAPTIĞIMIZ HER YAYINDA YAYIN KALİTEMİZİ ARTIRMANIN MUTLULUĞUNU YAŞIYORUZ

Edindiğimiz deneyimlerle her yeni yayında eksiklerimizi kapatıyoruz. Yayınlarımızı genellikle iki tecrübeli iki acemi üyemizle yapıyoruz. Bu sayede acemi öğrencilerimiz çekimlerin ve kurulumun nasıl yapılacağını daha iyi öğreniyor ve her yayın onlar için bir eğitim özelliği taşıyor. Bir yayının öncesinde gerçekleşecek olayla ilgili bilgi alıp sunumlarımıza hazırlıklı geliyoruz. Bununla birlikte yayın aralarında ve sonrasında röportaj yapacağımız kişileri öngörüp kişiye ve programa göre özenle sorular hazırlıyoruz. Canlı yayın yapmanın riskini her çekimde yaşıyoruz. Açık havada yaptığımız çekimlerde olumsuz hava koşulları, spor çekimlerinde spor spikeri gereksinimi ve fazla kamerayla yaptığımız çekimlerde

EVERY FILMING SESSION IS A NEW EXPERIENCE

ACI Live, through live broadcasts, has succeeded in bringing important events at the school to those off campus. This year we have done about thirty broadcasts which included broadcasts of one hour up to one of eleven hours. Depending on the nature of the event we have three professional cameras at our disposal and we determine the number of microphones and personnel needed to cover the event. We group events, for example sports or arts events, open-air or indoor events, using single or multiple cameras, etc. In this way it is easier to plan the broadcasts and to archive what we have done.

WE ARE PLEASED THAT WE INCREASE THE QUALITY OF THE BROADCAST WITH EACH ONE WE FILM

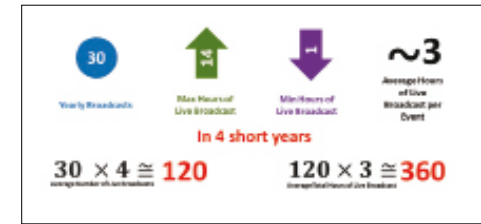
With the experience we get from each broadcast we do, we are able to redress our weak points. In general, each event is covered by two experienced and two less experienced members of the club. This way our less experienced members learn hands-on about setting up and filming and each broadcast is a learning opportunity for them. We get all the information about the event ahead of time so we come fully prepared. In addition we meet beforehand with the people we are going to interview during the intervals and at the end of the event so that we can prepare our questions with great care, according to the type of event and the

ACI LIVE NEWS ÇOK YAKINDA! COMING SOON - ACI LIVE NEWS!

2015-2016 yılında, bu sezon deneme çekimlerini yaptığımız ACI Live News haber ağını her hafta Web sitemizde paylaşmayı planlıyoruz. Öğretmenler, öğrenciler, idareciler ve okulumuzdaki herkes için önemli olan haberlerin keyifli sohbetlerle anlatılacağı offline çekimimiz, Pazartesi günleri web sitemizde yer alacak. Bununla birlikte izleyici sayısını arttırmaya yönelik offline çekimlerimizi arttırmayı amaçlıyoruz. Bu çekimlerimizde de belirlediğimiz temaya uygun röportajlar ve görüşler yer alacak.

In the 2015-2016 academic year, following our test transmissions this season, we plan to share the ACI Live News network on our website. Our off-line broadcasts will cover news that is important for everyone; teachers, students, administrators and everyone on campus, and will be available on our website on Mondays. In order to attract bigger audiences, we plan to do more off-line broadcasts. These will include interviews and people's views based on a theme.

Yayın saatlerimiz... 4 Yılda toplamda yaklaşık 360 saat yayın gerçekleştirdik!
An infographic of our broadcasting hours- we have done almost 360 hours of broadcasting over four years!

EVENTS = EXPERIENCES				
FAIR	ART (Arts & Science)	SPORTS	FESTIVALS	AMPHITHEATRE
- Male Day - International Day - Science & Social Fair - Education Day	- Art - Music - English Drama - Turkish Cinema - International Memorial - Black Cinema - Classical Music - Language Day	- Shower Day - Swim - Music	- Booze Day - Winter Room 180-1800	- Commencement - Alumni Ceremony - Spring Day - Autumn - Graduation - Event - Republic Day - Islamic - Memorial

kamera arası geçiş işlemi en çok üzerinde durduğumuz ve geliştirmiş olduğumuz yönlerimiz arasında yer almakta.

TAC LIVE ARTIK YAYINDA!

Bu 4 senede ACI Live bir çok başarıya imza attı. Vakfımızın ve diğer kardeş okullarımızın desteklediği kulübümüz geniş ekibiyle çalışmalarına devam ediyor. Bu başarılarımızdan bazılarına örnek vermek gerekirse; 2011 yılından beri SEV İzmir Ortaokulu'nun mezuniyet çekimini gerçekleştiriyoruz. 2013 yılında SEV'in düzenlediği, UAA, TAC, ACI ve Talas Ortaokulu mezunlarının bulunduğu Come Together'ı, bu organizasyonun bir parçası olamayan herkese canlı yayında aktardık. Kulübümüzü kuran mezunlarımızın sunduğu bu üç saatlik yayını yüzlerce kişi izledi. 2013-2014 yayın yılımızda Üsküdar Amerikan ve Tarsus Amerikan'ın mezuniyetlerinin çekimlerini yaptık. Bu sene iki tane kardeş kanalımız oldu! Lise seviyesinde canlı yayın etkinliği yapan herhangi bir organizasyon bulunmadığını gördük. Bu yüzden üniversitelerdeki örnek çalışmalar dikkatimizi çekti. İstanbul Bilgi Üniversitesi - İletişim Fakültesi Televizyonu olan TV Santral üyeleriyle iletişime geçtik. Onlar bizimle tecrübelerini paylaştı ve daha sonra bizde ACI Live ekibi olarak TAC Live Kulübü'nün kurulmasına yardımcı olduk. 15 Nisan 2015 tarihinde Tarsus Amerikan Koleji kampüsünde gerçekleştirdiğimiz ACI Live-TAC Live ortak yayını olan TAC Homecoming '15 etkinliğinde aynı zamanda üyelerimiz tecrübelerini paylaşma fırsatı buldu. 26-27 Haziran 2015 tarihlerinde ise TV Santral bizi İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin mezuniyet töreni çekimlerine davet etti. İstanbul Bilgi Üniversite'sinin Santral Kampüsü'nde gerçekleşen etkinlik süresince ACI Live TV üyelerimiz profesyonel ekipmanlarla yayın yapıp hem kendilerini geliştirme imkanı buldular hem de TV Santral ekibiyle güzel vakit geçirdiler. Kardeş kulüplerimizle gelecek ortak yayınlarımızın heyecanını yaşıyoruz.

individuals to be interviewed. We experience the risks of broadcasting live with each broadcast we do. The problems we face the most are; weather conditions with the open-air broadcasts, the need for a sports' commentator when covering sports events and the transitions when using more than one camera.

TAC LIVE IS UP AND RUNNING!

During these last four years ACI Live has had a number of successes. The SEV Foundation and our other sister schools have supported our club as our large team continues to work. Some examples of our success in broadcasting are; the SEV İzmir Middle School graduation which we have done since 2011, the Come Together event organised by the SEV Foundation for the graduates of the UAA, TAC, ACI and Talas Middle Schools in 2013. This three hour broadcast carried out by the founder members of our club, now graduates, was watched by hundreds of people. Also, during the 2013-2014 academic year, we filmed the graduation ceremonies at both of our sister schools - Üsküdar American Academy and Tarsus American College. This year we have two sister channels! We discovered that there are no other groups carrying out live broadcasts at the high school level. For this reason, our reference was the ones being done by the universities. We got into contact with the members of TV Central part of the Television Department in the Faculty of Communications of İstanbul Bilgi University. They shared their experience with us and then we, in turn, helped our sister school, Tarsus, when they were setting up their live broadcasting club. Our club members had another opportunity to share their knowledge with the TAC club members when, on April 15th, 2015, on the Tarsus school's campus we did a joint ACI Live - TAC Live broadcast of the TAC Homecoming '15.

On June 26-27, 2015 TV Central invited us to Bilgi University to film their graduation ceremony. During the broadcast, which took place on the Central Campus at the university, the members of ACI Live team were able to work with professional equipment. They both learned a lot and had a great time with the TV Central crew. We look forward to the future joint broadcasts with our sister schools.

İZLEYİCİ YORUMLARI VIEWERS COMMENTS

■ **Ayşe Franko:** Acilivetv'ye tekrar tekrar teşekkürler, bu günü sayenizde ailemle paylaştım. - Los Angeles / ABD
 ■ **Ayşe Franko:** Many thanks to ACI Live TV as I was able to share this day with my family because of you. - Los Angeles / USA

■ **Zehra Ümit Alemdaroğlu:** Yayın çok net. Bizim TRT yayınlarını aratmıyor. Tekrar kutlarım. 1974 yılında arkadaşlarımla aynı merdivenleri inmiştik... Unutulmaz anılar... Bizim saçlarımızı açmamıza Meziyet Hanım izin vermemişti. Hepimize kurdele dağıtıp toplamıştı :))) Şu an İzmir TRT Haber Merkezinde gece haber nöbetindeyim... Bu yayını yapanları ve yeni mezunları kutluyorum...
 Ankara / Türkiye
 ■ **Zehra Ümit Alemdaroğlu:** The broadcast is very clear. Definitely as good as the TRT broadcasts. I congratulate you again. In 1974 I walked down the same steps with my friends... unforgettable memories... Meziyet Hanım would not allow us to wear our hair down. She passed out ribbons and made us tie our hair up:))) Right now I am on night duty at the İzmir TRT News Center... I congratulate both those broadcasting and our new graduates... - Ankara / Turkey

■ **Aksel Gürkan:** Ben de gözyaşları ile, tüylerim diken diken izlemekteyim burada.
 New York / ABD
 ■ **Aksel Gürkan:** My hair is on end and I am welling up watching this.
 New York / USA

■ **Tunay Nazlı:** Bir veli olarak imrenerek, biraz kıskanarak, ama gururla izliyorum. Lise konusunda ne kadar doğru bir tercih yaptığımızı bir kez daha görüyorum. Oğlumun, tüm arkadaşlarının bu gururlu günlerini görebilmek umuduyla mezunlarımıza başarılar diliyorum.
 ■ **Tunay Nazlı:** As a parent I am watching this feeling both a little envious as well as a little jealous but with great pride. I see yet again what a good decision we made in our choice of high school. I wish all the graduates success and I hope to watch my son and his friends at this ceremony in the future.

4 yıl boyunca
yaptığımız
çekimlerimizden
oluşan video derlemeyi
izlemek için QR kodu
okutunuz.

Read the QR code for
our 4th year video
collage!

ÖĞRENCİ FİLMLERİ ACI'DA YARIŞTI! STUDENT FILM COMPETITION AT ACI!

17-18 Nisan 2015 tarihlerinde okulumuzda bir ilke daha attık ve İzmir Amerikan Koleji Öğrenci Filmleri Festivali'ni (ACISFF) gerçekleştirdik.

The school celebrated another 'first' when it hosted The Izmir American College Film Festival (ACISFF) on April 17th - 18th, 2015.

Altı farklı okuldan birçok öğrencinin, çektikleri filmlerle katıldığı ACISFF; lise öğrencilerine, yeteneklerini keşfetme, yaratıcılıklarını paylaşma, yaptıkları işin takdir edilmesine fırsat verme ve sinema sektörünün önemli isimleri ile bir araya gelmeleri için olanak yaratma amacıyla gerçekleştirildi. "Öyle Bir Geçer Zaman Ki", "Eşref Saati" ve "Kayıp" gibi sevilen dizilerin yönetmeni, ACI mezunu Zeynep Günay Tan ve "Kelebeğin Rüyası" filmindeki rolüyle dikkatleri üzerinde toplayan mezunumuz Aksel Bonfil gibi film endüstrisinde çalışan mezunlarımız da etkinliğin konukları arasındaydı. Etkinlik, "Kelebeğin Rüyası" filminin izlenmesinin ardından Aksel Bonfil ile yapılan bir söyleşi

ile başladı. İkinci gün, jürinin öğrenci filmlerini izleyerek değerlendirmesi ve sinema sektörü ile ilgili yapılan bir açık oturumun ardından Kırmızı Halı Şöleni şeklinde gerçekleşen Ödül Töreni ile sona erdi. Ödül kazanan öğrenciler heyecanla sahneye çıkıp ödülleri aldılar. ACI Öğrenci Filmleri Festivali'nin birçok genç yeteneğe, kendilerini keşfetmeleri için iyi bir fırsat olmasını diliyoruz!

Entrants were high school students from six different schools who by submitting their films to the competition got the opportunity to discover their talents, share their creativity and receive recognition for their work. Through this event they were also able to get together with some of the most important people in the Turkish film industry. Two of the guests at the Festival are our graduates. One of them, Zeynep Günay Tan, is the director of the three very popular series, "Öyle Bir Geçer Zaman Ki", "Eşref Saati" and "Kayıp" while Aksel Bonfil was noted for his performance in the film, "Kelebeğin Rüyası". As part of the event the film, "Kelebeğin

Rüyası", was screened and was followed by an interview with Aksel Bonfil. himself. On the second day the judges watched the students' films to evaluate them. Then following a discussion based on the film industry we had the awards ceremony which took the form of a red carpet event. The winning students were very excited to receive their awards on stage. We hope that the ACI Student Film Festival was an opportunity for a number of young people to discover themselves and their talents!

ÖDÜLLER / AWARDS

- En iyi senaryo / *Best Screenplay*: Öykü Tanülkü, Öykü Özdemir, "Post-It", Özel Ege
- En İyi Görüntü Yönetmeni / *Best Cinematography*: "Showdown", Ferhat Onur Ceylan, Takev
- En iyi kurgu / *Best Editing*: Selin Terzi, "Run Your Feelings", TAC
- En İyi Soundmix / *Best Sound Mixing*: "Reliquum Videre", TAC
- En iyi aktör / *Best Actor*: Oktay Çubuk, "Zugzwang", ACI
- En iyi aktris / *Best Actress*: Selin Filizel, "An Episode", ACI
- En İyi Orjinal Müzik / *Best Original Music*: Ege Tugenç, "From Zero to One", Özel Ege
- Jürinin seçimi / *Jury's Choice*: En iyi yönetmen *Best Directing* Aylin Elibol "From Zero to One", Özel Ege
- Festivalin En İyisi / *Best of the Fest*: İlayda Tenim for "Post It", Özel Ege

"THE BAND"

"THE BAND"

Okulumuz bünyesinde ortaklıkların kesişimi olarak gerçekleşen bir proje bu. Amacımız, müziğe olan tutkumuzu bir adım öteye taşımaktı. Bu tutkuyu paylaşan tüm seviyelerdeki orkestra elemanları ile biraraya geldik. Böylelikle de Alkan Bey önderliğinde Karma Okul Grubumuz kurulmuş oldu. Whatsapp grubunun ismini "The Band" koyduk. Grup ismi önemli değil biz müziğimizi yapalım istedik. Parçalarımızı belirledik. Alkan Bey'in düzenlediği yıl sonu konserinde de çalıştığımız şarkılardan iki tanesi ile performans sergiledik. İnsanlar biz çalarken neler hissetti ya da neler düşündü, bilmiyorum ama biz orkestra olarak çok zevk aldık. Aynı tutkuyu paylaşan kişilerle müzik yapmanın keyfiydi bu. Eğlence ve hazın ötesinde, sanki herkesin kendini rahat hissettiği bir topluluktuk bu. Konserden sonra gelen pozitif yorumlar ile

emeğimizin karşılığını almış olduk. Müzik öğretmenimiz Alkan Bey'in bizi tanıttığı gibi bir caz grubu olarak yola çıktık. Ama repartuvarımızda caz, fusion, funk ve türevi şarkılardan oluşturmaya başladık. Ancak çalışmalarımız devam ettikçe ne kadar az bildiğimizi fark ettik. Bu durumu fark ettiğimiz anda daha çok bilmek için daha fazla çalışmamız gerektiğini de öğrenmiş olduk. Ustaları izliyor, onları taklit etmeye çalışıyoruz. Alkan Bey'in önderliğinde başlayan bu Karma orkestrayının ilk üyeleri olmak tarif edilemez bir mutluluk. Bu geleneğin bizlerden sonrada kesintisiz olarak devam ettirileceğine hiç şüphem yok. Sonra ismini koyarız diyerek koyduğumuz "The Band" artık bizim ismimiz. Fark ettik ki bu isim hoşumuza gitti. Sanırım söyleyeceklerim şimdilik bu kadar. Umarım Doruk'la ben seneye lise 4 olduğumuzda da bir yandan üniversite sınavına çalışırken

bir yandan da orkestra içerisinde yer alıp yine çeşitli faaliyetler yaparız. Ve umarım hayat hepimizi ileride tekrar kesiştirir. Seneye festivallere ve yarışmalara katılmak ümidiyle...

This is a project which involves the partnership of a number of groups within school. Our aim is to take music beyond just an interest. We came together with all the musicians in the school who feel the same as we do. In this way, under the leadership of Alkan Bey, "The Band" was formed. We called our group on WhatsApp, "The Band". The name was not important to because we just wanted to play. We chose our pieces and were able to make our debut playing two of our songs at the Year-End Concert organized by Alkan Bey. I don't know how people felt or what they thought while we were performing but we got enormous pleasure from playing. This is the joy of playing with others who share the same passion for music. It's a group where everyone feels comfortable. We got our rewards when we got some very positive feedback after the concert.

We set out as a jazz band, just as Alkan Bey first described us. However, our repertoire has developed to include jazz, fusion, funk and derivatives of these music types, but as we continued to practice we realized just how little we knew. Then we understood that as a result we needed work even harder. We watched the experts and tried to imitate them. I cannot explain the feeling of being the first members of this band. I have no doubts that we have set something in motion and that it will continue without any breaks. We had thought that we would find a name for our group later but "The Band" has stuck. We realized we liked the name. I hope that next year in Grade 12, while on one hand working for the university entrance exam, that with Doruk, we will still be part of the orchestra and performing at various events. I also hope that life will lead our paths to cross once again. Looking forward to taking part in festivals and competitions next year. . .

Deniz Yüksel

MEDENİYETLERİN GÜÇLÜ SESİ THE POWERFUL VOICE OF CIVILIZATIONS

Üniversitelerin toplumsal ilerleme ve kültürel, etnik önyargıların aşılmasında büyük gücü ve rolü olduğu düşüncesiyle 2012'den itibaren Bahçeşehir Üniversitesi çatısı altında, kendi alanında bir ilk olarak kurulan Medeniyetlerin Sesi Korosu anlamlı bir konser vermek üzere 5 Mart 2015 tarihinde okulumuza konuk oldu. Yalnızca BAU öğrencilerinin oluşturduğu Medeniyetlerin Sesi Korosu'na seçkin profesyonel müzisyenlerden oluşan bir orkestra da eşlik etti. Anadolu, Balkan, Ortadoğu ve Kafkasya coğrafyalarından pek çok dilde halk şarkısı icra eden koro, öğrencilerimize, velilerimize, öğretmenlerimize ve tüm diğer davetilere müziğin dolaysız anlatım olanakları yardımıyla barış mesajları iletti. Bu muhteşem müzik şöleninin ardından öğrencilerimizden Çağla Özbek, koronun Sanat Danışmanlığı'ni yapan usta müzisyen Muammer Ketencoglu ile keyifli bir röportaj gerçekleştirdi.

• Akordiyon çalmaya ne zaman ve nasıl başladınız ?

Ben körler okulunda okuduğum için sistemli ve disiplinli bir eğitim aldım. Dayım iyi bir müzisyendi. Bana ilk akordiyonumu da o hediye etti. Ayrıca beni Batı müziği ile tanıştıran da oydu. İlköğretim ve lise yıllarımda düşünlerde sahneye çıkıyordum. Akordiyonla ilk tanışmam böyle oldu.

• Akordiyon çalarken nasıl duygulara kapılıyorsunuz ?

Herkesin kendini farklı bir şekilde anlatma biçimi var. Akordiyon da benim kendimi ifade etme biçimim bu yüzden benim hayatımda çok önemli bir rolü var. Akordiyon havayla çalışıyor. Saksafon, klarnet gibi havayla çalışan bir çalgı.

Diğer tüm çalgılarda çalgı ile bedeniniz arasında daha sınırlı bir iletişim oluyor. Akordiyonu kucaklarsınız. Onu üzerinizden çıkardığınızda tamamen siz kokar; yani onunla bütünleşirsiniz.

• Müzikleriniz de Ege'nin etkilerini görebiliyoruz. Bunu neye borçluyuz?

Öncelikle ben bir Ege'liyim ve doğal olarak müziklerime de yansıtıyorum. Başka bir yerde büyüüp, yaşasaydım muhtemelen o yörenin müziğinden esinlenecektim. Bunun yanı sıra üniversitede farklı yörelerin tarzlarını

araştırmaya yoğunlaştım. Bu esnada Ege ve Balkanlar'dan gelen Yunan kökenli müziklere olan ilgim bir hayli arttı. Halk müziğini benimseyene kadar birçok farklı tarza ilgili duydum. Halk müziğinde karar kıldıktan sonra uzun bir süredir içimden hangi yöre geçerse oranın müziğini yapıyorum.

• Aynı zamanda önemli bir müzik araştırmacısınız. Araştırma yapmak aklınıza nereden geldi ?

Sizi bir şey etkiler kalbinize dokunur. Sizde meraklanıp daha derinlere inip öğrenmek istersiniz. Benim de öyle. Tam olarak araştırmalara başlarken aklımda olan şeyi betimleyemem.

• Konser verirken nasıl duygular yaşıyorsunuz ?

Çeşitli boyutları var. Konser esnasında hem kendimi hem de orkestrayı dinlemeye çalışıyorum. İki tarafı da dinleyerek müziğin aksamamasını sağlıyorum ve aynı zamanda da kontrol etmeye çalışıyorum. İkincisi yaptığım müzikten kopmamaya çalışıyorum. Robot gibi çalma keyifli bir durum değil bence. Son olarak da seyircinin ne hissettiğini anlamaya çalışıyorum ve bunu attığınız çılgınlık, alkışlarınızla anlıyorum. Örneğin konser esnasında "Sizi yorgun görüyorum," dedim. Parçaların tempolarının

artmasıyla da sizleri ne kadar enerjik gördüğümden bahsettim.

• Görmeme özelliğiniz size ne katıyor ? Müziğinize etkisi olduğunu düşünüyor musunuz ?

Olumlu etkisi olduğunu düşünüyorum. Yaptığım müziğe daha iyi odaklanmamı sağlıyor. Eğer görebiliyor olsaydım kendimi bu kadar yaptığım işe verebilir miydim bilmiyorum. Büyük ihtimalle seyircilere bakmaktan dikkatim çok çabuk dağılırdı.

• Müzik dışında başka sanat dallarına ilginiz var mı ?

Açıkçası başka sanat dallarına tüketici olarak ilgim çok. Körler için sesli kitaplar var. Onları dinlemekten büyük zevk alıyorum.

• Müziksiz bir hayatı tanımlar mısınız ?

Müziksiz bir hayatı düşünemiyorum bile. Çok kötü olurdu, adeta bir zindana benzerdi. Müzikten hiç bir zaman vazgeçemem. O benim bir parçam.

Believing that the universities have a great force and role to play in helping society move forward as well as helping them to overcome culturel and ethnic prejudice, in 2012 with the support of Bahçeşehir University the "Medeniyetlerin Sesi Korosu" (The Choir of Civilizations) was formed, a first of its kind. On March 5th, 2015 this choir were guests at our school .to give a very meaningful concert. The choir is made up of students studying at Bahçeşehir University and was accompanied by an orchestra composed of some very prominent professional musicians. The choir performed

songs from Anatolia, The Balkans, The Middle East and the Caucasus in many languages thus putting across the message of reconciliation very successfully to our students, parents, teachers and the other guests. After this wonderful feast of music, one of our students, Çağla Özbek, interviewed Muammer Ketencoglu, a master musician, who is the Arts Director for the choir.

• When and how did you first begin playing the accordion?

Since I received my education at a school for the blind, I was taught in a systematic and disclined way.My uncle was a good musician and he gave me my first accordion. He was also responsible for introducing me to western music. During my elementary and high school years I would play ay weddings and that is how I got to know the accordion.

• Which emotions do you experience when you are playing the accordion?

Everyone has a different way of expressing himself. The accordion is my way and therefore it plays an important role in my life. The accordion works with air just like the saxiphone or clarinet. When you play another instrument there is a separation of your body from the instrument and therefore there is restricted communication between you and the instrument. You hold the accordion in your lap so when you take it off it smells of you. In other words you are one with the accordion.

• We can hear the effect of the Aegean region in your music. What do we owe that to?

First of all, I am from the Aegean and naturally this is reflected in my music. If I had been born in another region, no doubt that would have affected my music.At the same time, in university I have focussed on researching the other regions' music. Right now I am very interested in the Aegean and Balkan music which originates from Greece. Until I embraced folk music, I was very interested in many different styles of music. Once I decided on folk music, I play the music of whatever region I fancy.

• You are also a very important researcher of music. How did you get interested in this?

Something affects you and touches your heart. You are filled with curiosity and decide to delve deeper into it. This is what happened to me. When I begin my research I may not be able to fully explain what I am looking for.

• What emotions do you experience when you are playing in a concert?

There are different levels. During the concert I am listening to myself and to the other musicians. By listening to both I prevent mistakes and control what is happening. Secondly I try not to detach myself from the music. Playing like a robot does not bring pleasure. Finally I try to understand what the audience is feeling through their shouts and applause. During the concert I said to you "You seem tired". When the tempo of t the music got livelier I told you how energetic you were.

• How do you benefit from your blindness? Does you think it affects your music?

I think it has a positive effect. It helps me to focus better on the music. If I had been able to see, I am not sure that I would have been to accomplish so much. I would probably have been distracted by the audience.

• Other than music, are you interested in any other areas of art?

Actually I am interested in other areas but as a consumer. There are speaking books for the blind and I love listening to them.

• Can you describe a life without music?

I cannot contemplate a life without music. It would be terrible - like being in a dungeon. I will never give up music. It is a part of me.

SAN REMO MÜZİK YARIŞMASI

THE SAN REMO MUSIC COMPETITION

Özlem Korğalı / 767 L2E

Ben Özlem Korğalı ve Lise 2 orkestra öğrencileri olarak Müzik Öğretmenimiz Alkan Bey ve Müdür Yardımcımız Kıvanç Hanım ile Nisan ayında San Remo Uluslararası Müzik Yarışması'na katıldık. Bu festivale gitmeden önce hepimiz çok heyecanlıydık. Önce bu yarışmada çalınacak üç şarkı seçtik. Bir sürü farklı tarzda şarkı dinledik. Orkestrada olan herkesin ortak fikri doğrultusunda Forget You, Smooth Operator ve I Will Survive şarkıları ile katılmaya karar verdik. Gece gündüz demeden okul sonraları ve orkestra ders saatleri boyunca yüzlerce kez prova yaptık. Her şarkının en iyi şekilde olması için çaba harcadık. Okul sonrasında akşam 10'a kadar kaldığımız bile oldu. Akşam yemeklerini hep birlikte dışardan okula pizza söyleyerek yedik. Bu yarışmaya hazırlanırken hep birbirimize yardım ettik, yeri geldi okul dışında

Alsancak'ta bir stüdyoda bile haftasonları çalışmalarımızı sürdürdük. Orkestradaki pek çok kişiyle aynı sınıfta olmamıza rağmen ve birbirimizi önceden çok tanımamıza rağmen beraber vakit geçirdikçe hepimiz birbirimizin kardeşi olduk. Sonrasında büyük gün geldi çattı ve bütün ekiple beraber İzmir havaalanında başlayan maceramız Nice, Monaco ve San Remo'da devam etti. Elimizde valizlerle ve enstrümanlarla çok hareketli bir yolculuk oldu. Havaalanından otobüse, otobüsten trene, bir trenden diğerine, üstüne bir de yarım saatlik yürüyüşümüzle otelimize vardık. O yorgunluğa rağmen heyecanımızla şehri keşfetmeye başladık. Küçük ama sevimli olan San Remo şehrinde gezerken o kadar mutluyduk ki zamanın nasıl geçtiğini anlamadık. Sabah erken kalkıp yaptığımız yürüyüşler

ile ve otelin karşındaki çok şeker bir kafede yediğimiz kahvaltıları hiç unutamayacağım. Monaco'yu gezerken ise çok eğlenceli vakit geçirdik. Moncaco'nun her yerinde nerdeyse binlerce fotoğraflar çekildik ve bu geziden döndüğümüzde hatıralar olarak aklımıza kazındı. Yarışmadan önce hepimiz çok strese girmiştik. Nasıl bir yarışma olacak diye merak ediyorduk. Yarışmadan önce bu kadar yer gezmemiz bize çok iyi gelmişti. Bu sayede yarışmaya büyük bir moral ile çıktık. Birbirimizle bu kadar zaman geçirmiş olmamız bize avantaj sağladı. Birbirimizi daha iyi tanıdık, tanıdıkça sevdik. Yarışma öncesi sahne arkasında hazırlanırken başta Alkan Bey olmak üzere birbirimize moral konuşmaları yaptık. Yarışmaya bu moral ile çıkınca tabii ki çok güzel bir sonuç aldık. Hepimiz verdiğimiz emeklerin karşılığını almıştık. Herkes bireysel olarak yapması gereken şeyi yerine getirmişti ve memnundu. Çok güzel bir yarışma performansı olmuştu. Yarışmadan sonra güzel bir kutlama yaptık ve arkadaşlarımızla orda vakit geçirirken anladım ki, bu bir haftada edindiğim çok iyi dostlukları hiç bir zaman unutmayacağım ve aklımda en güzel anılarımdan biri olarak kalacak. San Remo gezisi benim için bir okul gezisinden daha fazla yer tutacak. "İşte bizimde lisedeyken San Remo diye bir gezimiz vardı... Müzik ile en güzel deneyimlerimi orda edindim ve müziği hayatımın parçası olarak her zaman kalacak" ve eminim ki hayatım boyunca bu cümle ağızımdan düşmeyecek. Bizlere bu deneyimi yaşattığı için Müzik Öğretmenimiz Alkan Bey'e ve okulumuza çok teşekkür ederim.

I, Özlem Korgali, with the members of the grade 10 orchestra, our music teacher, Alkan Bey, and the assistant principal, Kıvanç Hanım, participated in the San Remo Music Competition held in April. We were very excited about going to this event. First we selected three songs to perform for the competition. We listened to many different genres of song. The decision was a joint one and we chose; Forget You, Smooth Operator and I Will Survive. We rehearsed hundreds of times, both

during class time and after school. We spent time and energy to ensure that we would perform each song to the best of our ability. We even stayed at school as late as 22:00 sometimes so we would order in pizza to school and eat all together. As we prepared for the competition, we helped each other and even worked at a studio in Alsancak at weekends. Even though most of the orchestra members are in different classes and did not even know each other very well before

joining the orchestra, we became like brothers and sisters. Finally, the big day came and our big adventure began first, at Izmir airport and then in turn in Nice, Monaco and San Remo. It was quite a journey with everyone carrying suitcases and instruments. We eventually reached our hotel after taking the airport shuttle bus, transferring to a train, then to another train and finally walking for half an hour. Despite being very tired we decided to go out and discover the city. We were so happy wandering around the small but very pretty city of San Remo that we did not realize how the time passed. I will never forget our early morning or our breakfast at the cutest cafe across from the hotel. We had great fun sightseeing in Monaco. We took thousands of photos at every stop and will always have the memory of this trip. We were all very stressed out before the competition. We wondered about it. However, being able to do all that sightseeing before the competition had been good for us and meant our morale was high. Being able to spend so much downtime with each other had given us an advantage.

We had gotten to know each other much better, and getting to know each other better meant we grew closer. While we were backstage preparing to go on, we gave each other pep talks but the most effective was Alkan Bey's. Going into the competition with such a high moral of course resulted in our success. We were rewarded for all our hard work. Everyone had done what was expected of him or her and was extremely happy.

We performed really well. While we were celebrating afterwards, I realized that I had made true friends during that week and this experience would be a memory that I would carry with me forever. The San Remo trip will always stand out from other school trips. "When we were at high school we had a trip to San Remo ... it was one of my best experiences with music and will always be a part of my life as a musician ..." I am sure that these words will be repeated many times by me. I thank Alkan Bey and my school for giving me the opportunity to have this experience.

VODAFONE FREEZONE 18. LİSELERARASI MÜZİK YARIŞMASI

VODAFONE FREEZONE 18TH HIGH SCHOOL MUSIC COMPETITION

Deniz Nam

Orkestrayla ilgili sözlerime nereden başlasam bilemiyorum; çünkü benim için bir dersten çok daha fazlası. Müzikte herkes yetenekli olabilir; herkes gitar çalabilir ya da şarkı söyleyebilir, ancak önemli olan takım olabilmektir. Ben de bizim orkestramızın bu işte çok başarılı olduğunu düşünüyorum, bu en temel takım ruhunu yakalayamayıydı bugünkü başarılarımızı elde edememiş olurduk bence. Henüz çalışmalara başlamadan bile hepimiz bu yarışmanın ne kadar ciddi olduğunu farkındaydık. Bir de 4 yıldır ödül almadan dönmeyen okul orkestralarının devamı olmanın getirdiği büyük bir sorumluluk hissi vardı omuzlarımızda, bir yandan da geçen sene San Remo'daki yarışmada elde ettiğimiz başarının hafifletici etkisi... Yarışma için yaptığımız

beste üzerinde çok çalıştık. Kimi zaman çok kararsızdık, farklı insanların görüşlerini aldık. Yapabileceğimizin en iyisini ortaya koymak için durmadan değişiklikler yaptık. Stüdyoda geçen uzun saatler boyunca Alkan Bey şarkının her saniyesini bizzat kontrol edip her şeyin yolunda gitmesi için bize çok destek oldu. Sonunda kayıt tamamlanınca elemeye gönderdik. Hepimizin içinde bir heyecan, aklımızda "acaba kabul edilecek miyiz?" sorusu vardı. Nitekim yarışmaya katılan 528 okul arasından finale kaldığımızı öğrenince hepimiz havalara uçtuk. Bu bile inanılmaz bir başarıydı aslında, ama finale kaldıysak İstanbul'dan ödülsüz dönmek de olmazdı, hepimiz böyle düşünüyorduk birbirimize hissettirmesek de. Yine okul sonrası çalışmalara kaldık.

Yoğun bir prova programının ardından da İstanbul macerası başladı. Havaalanında bulduğumuz andan itibaren sahneden inene kadar süren bir heyecandı bu, sonu gelmek bilmemişti. İstanbul'a iner inmez hemen Bostancı Gösteri Merkezi'nde provalar başladı. O gösteri merkezi, o sahne... Alışık olduğumuzdan çok daha fazlasıydı. Başlarda yol yorgunluğuyla idrak edemedik belki de ama; kulise girip Tarkan'dan tutun Sezen Aksu'ya, Candan Erçetin'den Sertap Erener'e Türkiye'nin en önemli müzisyenlerinin orada sahneye çıktığının temsilcisi olan imzalı posterlerini görmek hepimizde bir şok etkisi yarattı. İşte o an yaptığımız işin ne kadar büyük olduğunu tam anlamıyla kavradık. Yarışma günü heyecandan elimiz ayağımız titrerken hazırlanma çabamız bizi iyice

strese sokmuştu. Öğretmenimiz Alkan Bey bizi yatıştırmaya çalışsa da hiçbir şey işe yaramamakla kalmadı; aksine dakikalar geçtikçe ve kuliste birer adım daha ilerledikçe heyecanımız katlanarak arttı. Ancak başta bahsettiğim takım olmanın verdiği güçle ayaklarımız yere sağlam basıyordu; ne olursa olsun, iyi olacağını biliyorduk. Birbirimize duyduğumuz bu güven ve Alkan Bey desteği çok da iyi sonuçlandı. Katılan onca okul, onca beste arasından üçüncülük ödülüne layık görüldük. Onca emeğin karşılığını, Türkiye çapında yapılan bir yarışmada böyle güzel bir derece almış olmak hepimizi hem sevindirdi, hem de gururlandırdı. Orkestra dersi, tüm üyeleri için çok özel bir derstir. Alkan Bey'in bunda çok büyük bir katkısı var tabii ki. Salı günlerini iple çektiren, iyi müzisyenler yetiştirirken, yaşattığı deneyimlerle de müzik dışında da çok şey öğreten bir derstir Alkan Bey'in Orkestra dersleri. İstanbul maceramız da bu deneyimlerden biri oldu. Hepimiz artık birbirimize öylesine bağlandık ki, önümüzdeki yıl ayrılmak çok üzüyor bizi. 18. Vodafone Liselerarası Müzik Yarışması bizim için güzel anılarla dolu bir deneyimdi. Liseden mezun olup dönüp baktığımda en ince ayrıntısına kadar hatırlayacağım sayılı etkinliklerdendi. Şimdi de beş yıldır aksatmadan ödül alan okul orkestrasının devamı olan bu seneki Lise 2 orkestrasına başarılar diliyoruz.

I do not know where to start writing about the orchestra because it is something more than another lesson. Everyone can be talented at music. Everyone can play the guitar or sing but it is more important to be able to be a team member. I believe that our orchestra has achieved this and if we had not I do not think we would have been so successful. Even before we had started working towards the competition we were aware of how serious it is. On the one hand we also felt the pressure was on us as for the last four years the school orchestra has won an award each year but after being successful in last year's Sanremo competition we felt we could hold our heads up high. We worked hard on our composition. Sometimes we were unsure and got different people's opinions. In order to present the best we made many changes to the original composition. During the

long hours spent in the studio, Alkan Bey checked every second of the recording, making sure everything was right and therefore giving us a lot of support. When the demo was ready we submitted it for the elimination round. All of us were nervous, wondering if we would get past this round. We jumped for joy when we learned that we had been selected to go through to the final from among the 528 school's which had participated. Actually, this alone is an amazing result. We all believed that if we were in the final we could not return from Istanbul without

a prize, although we did not voice it out loud. After a heavy schedule of rehearsals and after school, too, the Istanbul adventure began. There were nerves that never left us from the moment we met at the airport until the moment we stepped off the stage. The moment we landed we went straight to the Bostancı Exhibition Center where rehearsals began immediately. The Center, the stage were all so much more than we were used to. At the beginning we did not realize this, perhaps because we were tired from the journey but when we went backstage and saw the signed posters of all the famous musicians who had been on that stage, we were in shock. There were people from Tarkan to Sezen Aksu, Candan Çetiner to Sertap Erener. It was at that moment that we realized the magnitude of the task we had taken on. On the day of the competition we were shaking all over and that made us really stressed. Even though Alkan Bey tried to allay our fears, nothing he did, helped. Each moment we spent backstage moving slowly up the line only increased our nerves. But being part of a team is what kept our feet on the ground and we knew everything would be alright. The trust we felt in each other and Alkan Bey's support brought a good result. We were awarded third place amongst all the schools and all the compositions. We were happy that all our hard work had been recognized and proud that we had been placed in a national competition.

Orchestra class is a special class for all its members. Of course, Alkan Bey plays a huge role in this. We cannot wait for Tuesday's lesson. Alkan Bey's class is more than developing good musicians, through what we experience we learn a lot more than just music. Our Istanbul adventure was one of these experiences. We have become so close knit that the thought that we will be leaving next year saddens us. The 18th Vodafone High School Music Competition was an experience that has given us a lot of memories. After I graduate it will be one of the few events that I will remember in every detail. Now for each of the last five years the school orchestra has won an award so now I wish success to this year's grade 10 orchestra.

ACI'DA MÜZİK ZİYAFETİ

MUSIC FESTIVAL AT ACI

**Özel İzmir Amerikan Koleji
Hazırlık sınıfı öğrencileri,
muhteşem bir konsere imza
attılar.**

**ACI prep students entertained
the audience by their
wonderful music.**

Hazırlık öğrencilerimizden oluşan 80 kişilik dev müzik korumuz, öğretmenleri Çağrı Düžalan'ın yönetiminde, bu sene de harika bir konsere imza attılar. Yedi yıl önce başlayan bu güzel gelenek bu sene de devam etti ve okul marşlarından opera müziklerine pop klasiklerinden marşlara, geniş bir repertuar dahilinde izleyicilere sunuldu. Öğrencilerin müzik ziyafeti, zengin içeriğiyle izleyiciler tarafından büyük beğeni ile izlendi. Okul

yönetimi, öğrencilerin büyük bir istek ve özveri ile gerçekleştirdikleri bu gecenin onların sosyal ve kültürel gelişimlerini arttırmasına yardımcı olduğunu ifade etti ve başta Çağrı Bey olmak üzere emeği geçenlere teşekkür etti.

A giant choir of Prep students performed a wide repertoire of opera and national tunes under the leadership of their teacher Çağrı Düžalan. The choir sang with great zeal and energy and the audience responded with rich appreciation to the festival of music. The students all worked devotedly and prepared the night in a very short time. This evening of art helped promote students' social and cultural development.

AMERİKAN ÜNİVERSİTELERİ GEZİSİ 2015 USA COLLEGE TOUR 2015

Artık gelenekselleşen Amerikan Üniversiteleri Gezisi bu yıl 17 öğrenci ile yapıldı. Ekip 5 günde 15 üniversiteyi dolaşarak yapacakları okul tercihleri için çok önemli bilgiler edindi.

The annual "University Trip to USA" was done with 17 students this year. The team visited 15 schools in 5 days and were loaded with useful information regarding their university preferences.

ACI, ÖĞRENCİLERE BU FIRSATI VEREN TEK OKUL

■ Ece Nur Tuğlu

kulumuzda bir Amerika üniversite gezisi olacağını duyduğumda, çok heyecanlandım ve hemen gitmeye karar verdim.

Gitmek için günler sayıyor, üniversitelerin sayfalarına bakıyor, hangi üniversiteleri ziyaret edeceğimizi merak ediyor ve katılacağımız bu büyük geziye kendimi hazırlamaya çalışıyordum. Evet doğru, bu gezi için inanılmaz heyecanlıydım çünkü bu benim ilk Amerika'ya gidişim olacaktı ve doğrusunu söylemek gerekirse, böyle bir olanağı öğrencilerine sunan tek okul ACI. Bu yıl geziye katılan en kalabalık

grup olarak 15 Lise 2 ve 2 Lise 3'le gezi tarihindeki rekoru kırdık. Tabii ki okul müdürümüz Didem Hanım ve yurtdışı üniversite danışmanımız Mr. Boobar bize eşlik ediyordu. İstanbul'dan New York'a uzun bir yolculuktan sonra, otelimizin bulunduğu Wall Street'e vardık. Hemen yataklarımıza gittik ve yattık, her ne kadar jet lag'in etkileriyle olsa da uyumaya çalıştık. O gece 7 kez yatağımdan kalkıp "Daha sabah olmadı mı?" diye sorduğumu hatırlıyorum. İlk gün bizim için kültürel gündü. Sabah erkenden kalkıp gezinin ilerleyen günlerinde anlayacağımız üzere sabah kalktığımızda ilk almamız gereken şeyi, kahvelerimizi aldık. Gezi boyunca Mr. Boobar bize "Kahveye ihtiyacınız var mı arkadaşlar?" diye sorup durdu. Dikkatinizi çekerim ki bu, "Kahve istiyor musunuz?" değildi, gerçekten kahveye ihtiyacımız vardı! Neyse, ilk gün Ground Zero, Metropolitan Müzesi ve Central Park'ı

gezdik. Central Park'ta İzmirli olarak kar gördüğümüze çok sevinmiştik ve küçük çocuklar gibi karla oynamaya gittik. Bence New York'a yapılan bir gezi Times Meydanı olmadan gerçek bir gezi olmazdı ve bu yüzden akşam da Times Meydanı'ndaydık. Söylememe gerek yok galiba, o kadar yorulduk ki hemen otelimize geri döndük ve gezimizin ilk gerçek gününe enerji toplamak için hemen yattık. New York'un ünlü kahvaltısı krem peynirli "bagel"larımızdan sonra gitmeye hazırдық. İlk durağımız ACI mezunları Yasemin ve Defne'yle buluştuğumuz Barnard College'dı. Barnard'ın Columbia Üniversitesi'ne bağlı ve sadece kızların gittiği bir okul olduğunu öğrendik. Yasemin ve Defne okullarını anlatırken oldukça heyecanlılardı ve mutlu gözüküyorlardı. Caddenin karşısına geçmek kadar küçük bir yolculuktan sonra Columbia Üniversitesi'ne ulaştık! Columbia'da ACI mezunları bizi okul içerisinde gezdirdi ve Columbia'nın

ACI, IS THE ONLY SCHOOL WHO PROVIDES THIS OPPORTUNITY

■ Ece Nur Tuğlu

When I heard that there was a U.S college trip, I jumped right into it. I was counting the days to go, looking at college websites, wondering which colleges we would visit and preparing myself for this major trip. True, I was extremely excited for this event because it was the first time for me visiting the U.S and to be honest, I believe ACI is the only school who provides this opportunity to its students. This year we were the biggest group ever to attend the trip with a record of 15 sophomores and 2 juniors, of course accompanied by our college counsellor Mr. Boobar and our high school principal, Didem Hanım.

After a long trip from Istanbul to New York, we finally arrived near Wall Street where our hotel was located. Immediately we were in

our beds, safe and sound, sleeping, but with the horrible effects of the jet lag. I remember I woke up 7 times that night and asked "Is it morning yet?"

The first day was a cultural day for us. We woke up early in the morning and got our coffees which later in the trip we realised was the first thing we needed to do in the morning. Mr. Boobar would ask us "Do you NEED coffee guys?" I would like to emphasise on the fact that it wasn't "Do you

WANT coffee?", we really needed coffee. Anyways, the first day we visited "Ground Zero" (site of the 9/11 terror attacks), the Metropolitan Museum of Art, and to Central Park. In Central Park, as the İzmirli we are (yes, it is a word) we were delighted to see the snow and immediately went to play with it alone with the little kids. I believe a trip to New York wouldn't be a real trip if you didn't visit the famous Times Square so we were at Times Square that night. Needless to say,

CORE programı hakkında bilgi sahibi olduk. Bu program her gelen birinci sınıf öğrencisi için aynı eğitimi veren ve her öğrencinin ilk yılında belli kitapları okuması gerektiği bir programdı. Columbia'dan sonra Cooper Union'daydık. Cooper Union çok değişik ve kendine özel bir okuldu çünkü 2014 Aralık'a kadar ücretsiz olan okul şu an da Amerika'daki en küçük ve ucuz okullardan biriydi. Sanat, mimari ve mühendislik bölümlerinin aynı binada olması beni gerçekten şaşırttı. Bina ise şu ana kadar gördüğüm en değişik ama en yaratıcı binaydı! Bir öğrenci bize okul turu verirken duvardaki bir söz dikkatimi çekti. Şunu diyordu Samuel Beckett "Daha önce denediniz mi. Daha önce başarısız oldunuz mu. Farketmez. Bir daha deneyin. Bir daha başarısız olun. Daha iyi başarısız olun." Cooper Union'dan sonra, The New School'daydık. Orada Parsons ve Eugene Lang'in turunu yaptık. Bir şey fark etmişim: Amerika'da nasıl çok değişik okullar olduğunu ve seçeneğin ne kadar çok olduğunu. Şehirde bir kampüs mü, yoksa şehir dışında mı? Yatılı mı değil mi? Ivy League okulu mu yoksa bağımsız bir üniversite mi? Çok fazla seçenek var! Akşam, New York'ta yaşayan ya da okuyan ACI mezunlarıyla beraberdik. Bence ACI mezunları tarafından misafir edilmek ve onlardan tavsiye almak büyük bir fırsattı, ne de olsa birkaç yıl içinde biz de onlar gibi olacaktık. Bize anlattıkları başarı hikayeleri

beni gerçekten çok etkiledi ve hedefime ulaşmak için daha çok çalışmak istedim. Gerçekten mezunlarla konuşup onlardan tavsiye almak için her fırsatı kullandık ve soracağımız her şeyi rahatça sorduk. New York'taki bu küçük bardan yüzümüzde bir gülümsemeyle ayrıldık ve Wall Street'e geri döndük. İkinci gün de çok hızlı ve önemliydi. Tabii ki de klasik New York kahvaltımızı, *bagel* ve kahvemizi unutmadık! Güneşli bir güne uyandığımız için çok şanslıydık çünkü feribotla New Jersey'e geçecektik. New Jersey'e yolculuğumuz New York'un panoramaları ve Empire State'le çekilen selfie'lere eşlik eden "New York çok güzel!" sözleriyle geçti. Hedefimize ulaştığımızda Stevens Institute of Technology'nin kabul ofisi bizi karşıladı. Stevens'ı çok sevdim,

çünkü şehir içinde bir yatılı kampüstü ve manzarası muhteşemdi! Ve tabii ki de mühendis olmak isteyen biri için bir Tech School her zaman bir seviye üsttedir. Bir sonraki durağımız işletme alanında büyük başarısı olan Fordham Üniversitesi'ydi. Manhattan'daki Lincoln Center kampüsünde bir tur yaptık. Küçük bir kahve molasından sonra kendimizi New York Üniversitesi tanıtımında bulduk. NYU, New York'un her yerinde kampüsü bulunan özel bir okul. NYU'da Gallatin School'da kendi bölümünüzü yaratabilir ya da küçüklüğümüzden beri hayalim olan Quidditch Kulübü'ne katılabilirsiniz! NYU'dan sonra Wall Street'e geri döndük çünkü ertesi gün Boston'a gidecektik! Çarşamba günü, New Haven'da küçük bir okula gittik. Doğru tahmin ettiniz,

Yale Üniversitesi! Yale tam bir Ivy League okulu havası olan ve kendi kasabası olan bir üniversiteydi. Yale Kütüphanesi ise muhteşemdi! Yale'den sonra Tufts'a doğru yol aldık ve bizi orada okuyan mezunumuz Leyla karşıladı ve büyük bir zevkle hem okulunu hem de okul maskotları Jumbo'yu bize tanıttı. Mr. Boobar ve Didem Hanım bize hep sorular sormamızı, kendimizi tanıtmamızı ve en önemlisi okulumuzu tanıtmamızı söylüyordu ve fark ettim ki, bu okullar halihazırda ACI'yı biliyor! Yolda, Brandeis Üniversitesi'nde durduk ve Amado ikizleri bize üniversitelerini gezdirdi. Onların müziği bırakmayıp oradaki *acapella* grubuna

were extremely exhausted so we went right back to the hotel to get a good night's sleep; our real trip would start the next day. After the famous breakfast of bagels and cream cheese, we were ready to go. Our first stop was Barnard College where we met ACI graduates Yasemin and Defne. We learned that Barnard was an all-girls college which belonged to Columbia. Then after a small journey of crossing the street, there it was, Columbia University! We had a tour with the graduates of ACI who were currently studying there and learned more about Columbia's CORE program. It is a program designed for the incoming freshmen and the aim is to provide each and every student with the same education by the help of the books. After Columbia, we headed to the Cooper Union. Cooper Union was a very unique school because it was completely to be tuition-free until recently but still it is one of the cheapest and the smallest schools in the U.S. I was fascinated by how the arts, engineering and the architecture students were in the same building. That building i

must admit was the strangest yet the most creative building I have ever seen in my life. When we were having a tour with a student, a quote caught my eye. It said: "Ever tried. Ever failed. No matter. Try again. Fail again. Fail better." which I believe a most inspirational quote, and I loved how Cooper Union acted towards the education of the students. After Cooper Union, we were in the New School and we had a tour of Parsons and Eugene Lang. I realised how there are different types of schools in the U.S and you had so many various options ; a city campus or a suburban campus? Residential or not? An Ivy league school or an independent college? There is so much to choose from! At night, we were accompanied by the ACI graduates who were living and/or studying in New York. I think it was such a great opportunity to be hosted by the ACI graduates and get some advice from them and really listen to their stories. After all, they were the people who we would become in a few years. I was impressed by all the success stories and it made me feel more and more

"Daha önce denediniz mi. Daha önce başarısız oldunuz mu. Farketmez. Bir daha deneyin. Bir daha başarısız olun. Daha iyi başarısız olun."

"Ever tried. Ever failed. No matter. Try again. Fail again. Fail better."

Samuel Beckett

ambitious, and I wanted to work harder to achieve my goals. We really used the opportunity to talk to the graduates and to ask them everything we needed to ask. We left the small bar with a smile on our faces and headed back to Wall Street. The second day was a busy day for us too. Of course we didn't forget to have our essential classic New York breakfast : Bagel with cream cheese and coffee! We were lucky enough to wake up to a sunny morning because we were going to take the ferry to go to New Jersey. The trip to New Jersey was full of panoramas of the beautiful city of New York, selfies with the famous Empire State building along with the lines of "Mr. Boobar , Didem Hanim, New York is so pretty! " When we arrived to New Jersey, we were greeted by the admissions office of Stevens Institute of Technology and we had an amazing tour with a senior along with an info session just for ACI. Of course we met ACI graduates who were studying there like all of the other schools. It's amazing how ACI has graduates almost in every

katıldıklarını görmek beni mutlu etti. Perşembe günü muhteşem bir kokuyla uyandık : Kahve ve otelimizin verdiği lezzetli kurabiyeler! O gün bizim için çok önemli bir gündü, çünkü Harvard, MIT ve Boston Üniversitesi'ni ziyaret edecektik. Gezimize Harvard'la başladık ve tabii ki John Harvard'ın ayağını okşamayı unutmadık. Çok etkileyici bir konuşma dinledik ve bize nereden geldiğimiz soruldu. "Türkiye" cevabını verdiğimizde bütün salon bize döndü ve aksanımız olmadığını ve İngilizcemizin ne kadar iyi olduğunu söyledi. Tabii ki ACI öğrencileri olmaktan bir daha gurur duyduk. Ben Harvard'da konuşmacıya bir soru yönelttim ve bazen hayatta rahatlık bölgemizden çıkıp, kendimizi tanıtmak gerektiğini, bir şeylere dahil olmak gerektiğini ve iyi bağlantılar kurmak gerektiğini öğrendim. Soruyu sorduktan sonra kendimle gurur duydum, çünkü Amerika'nın her yerinden gelen öğrenci ve velilerin arasında Harvard Kabul Ofisi'ne bir soru sormuştum, üstelik yabancı bir öğrenciydim! Daha sonra bize sunumu yapan adamla konuşma fırsatımız oldu ve ona hem kendimizi, hem okulumuzu tanıttık. Hatta birkaç kelime Türkçe bile öğrettik! Sonra hemen Harvard kitap dükkanındaydık ve Harvard kazaklarımızı almayı unutmadık. Kitapçıdan çıkarken insanların bizi Harvard öğrencisi sanması bile inanılmaz bir duyuydu ve daha çok çalışıp hedeflerimize ulaşmak istedik. Kısa bir yolculuktan sonra Boston Üniversitesi'ndeydik ve orada bir info session'a katıldık. BU'dan sonra, sonunda MIT'deydik! Orada ACI ve Boğaziçi mezunu olan ve MIT'de birkaç yıldır çalışan Renin bizi karşıladı. Sorduğumuz her soruya cevap veren ve bize yardımcı olan Renin bize tüm kampüsü gezdirdi. MIT'nin öğrenci şakaları, teknoloji olanakları ve genel olarak kampüsteki hava beni çok etkiledi. Akşamsa, çok özel bir gecemiz vardı. Boston'daki Congregational Library'de üniversiteleri ağırlayacaktık. Sadece ACI için kapılarını açtılar ve çok mutluyduk. Mr. Boobar ise gelecek üniversite temsilcileri için bir sürü geleneksel Türk yemeği getirmişti ve muhteşem cupcake'ler ısmarlamıştı. Sadece ACI öğrencileriyle konuşmak için birçok üniversiteden görevliler geldi ve onlarla yakın dostluklar kurduk ve konuşma fırsatı bulduk. Akşamın sonunda hepsi ACI hakkında fikir sahibiydi ve bir sonraki gezi

duraklarına ACI'yı ekleyeceklerine söz verdiler. Cuma günü Brown Üniversitesi'ne gittik ve söylemem gerekiyor ki en çok Brown'dan etkilendim. Sıradışı bir tanıtımın sonrasında Brown'u gezdik. Çok özgün ve değişik bir okuldu, fakat bu özgünlüğün içinde bir Ivy League okulu özelliklerini de taşıyordu. Daha sonra Mr. Boobar'ın New York'tan eski öğrencisi Emmet'la tanıştık. Emmet bize bir öğrenci gözünden Brown'ı anlattı ve gerçekten Brown'a aşık oldum. Benim için en uygun okul olduğuna karar verdikten sonra, Brown'dan ayrıldık. Farkında bile olmadan, Pazar günü İzmir'deydik. Türkiye'ye geri geldiğimizde

jet-lag'in de etkileriyle bir an varlığımızı sorguladık ve kendimize "Bitti mi yani? Geri dönebilir miyiz?" diye sorduk. Bu unutulmaz tecrübe beni çok etkilemişti ve emindim ki bu gezi hayatım boyunca asla unutmayacağım "o" gezi olacaktı. Didem Hanım'a özel teşekkürlerimi iletmek istiyorum, çünkü onsuz bu gezi olmazdı. O, bütün gezi boyunca bizimleydi ve onsuz New York'u yaşayamazdık. Bizi New York'a hayran bırakan Didem Hanım sayesinde ilerideki senelerde bir daha New York'a gitme planı kaçınılmaz oldu! Mr. Boobar'a da ayrıca Didem Hanımla beraber bu geziyi organize ettiği için teşekkürlerimi sunarım, onun gibi bir New York'lu ile gerçek üniversite ruhunu yaşadık!

school! I really liked Stevens because it was a residential campus located in the city with the magnificent view of Manhattan. Plus, for an aspiring engineer, a tech school is always very alluring! Our next stop was Fordham University, a school with great success in the field of business. We had a tour of the Lincoln Center located in Manhattan. After a quick coffee break, we found ourselves in the New York University information session. NYU is a unique school which has campuses all over New York and the world which is very interesting. With the school color purple everywhere; we learned about how in NYU, you could create your individualized study area in the Gallatin School or join the Quidditch club which I always dreamed about ever since I was a kid. After NYU, we directly went back to our hotel in Wall Street because we would be going to Boston the next day!

On Wednesday, we went to a "small college in New Haven." You guessed it right; it is Yale. Yale had the characteristics of the ivy league school, along with having its own neighbourhood and I absolutely loved how they kept their traditions and of course, the Yale Library. After Yale, we were at Tufts where we met Leyla who was super sweet to show us around the campus and who introduced us to Jumbo, the elephant mascot of Tufts. Didem Hanım and Mr. Boobar were always with us to encourage us to ask questions, to introduce ourselves and the most important, to introduce ACI to all these great universities which I realized they know about ACI already, we are a worldwide school! On the road, we stopped at Brandeis University where we met the Amado twins who graduated from ACI last year and who were thrilled to show us around Brandeis and talk about their school. I was glad to see how they continued their music careers by joining the a capella group while studying there.

It was Thursday and we woke up to the smell of something delicious : Coffee and the cookie treats our hotel gave us. It was a major day for us, we were going to visit Harvard, MIT, Boston University and Mass Art. We started with Harvard and we didn't forget to rub John Harvard's famous foot of course. We listened to a very impressive presentation and we were asked as a group where we were from. When we answered "Turkey" everyone in the room had a reaction of "You don't have an accent. You

sound great! " We felt proud to be ACI students. I actually asked a question and I learned that in life, you have to step out of your comfort zone and present yourself, get involved in some sort of thing, make good networks. I felt especially proud after asking the question because I was talking in front of Harvard Admission Officers and Harvard students in a room filled with over a hundred students who came all over the U.S, and I was a foreign student. Later, we were lucky enough to talk to the man who gave the presentation to us and we introduced ACI to him, even taught him a little bit of Turkish! Later we rushed to the bookstore to get our Harvard sweatshirts. Stepping out of the bookstore, even being mistaken for a Harvard student made us feel very proud and made me want to study more and more to get into those schools. After a very short trip, we were in Boston University where we had a great info session with one of the students and the admissions officers. It was a very large campus and it had the feeling of the residential campus located in a city. After BU, we were finally in MIT! We were greeted by Renin, who was a graduate of ACI who later on graduated from Bogazici. She had been working in the Koch Institute for Cancer Research for a few years. I was really impressed by MIT for the student pranks, the technology opportunities it offered and really, MIT as a whole school. It was just the dream school. That night, we had a very special event. We were to host an reception in the Congregational Library in Boston. They were super sweet to let us use the historical library for our event and they opened their doors just for ACI. Mr.Boobar was kind enough to order cupcakes for us and bring traditional Turkish deserts for the university representatives we would meet. A lot of representatives came to our event

just to talk with ACI students and we were fortunate enough to get information from them. By the end of the evening, all of them knew about ACI and they made sure to come to ACI for their next stop. We had a great night talking with them. On Friday, we went to Brown University and I must admit I was impressed by Brown the most. We had a very unconventional info session and we had a tour with a student in Brown. Brown was very unique yet it had the characteristics of a traditional Ivy League school therefore I believe that impressed me a lot. Later, we met Emmet who used to be a student of Mr.Boobar in the Lycée Français de New York. Emmet gave us a student's view of Brown and I fell in love with Brown. I decided it was the perfect school for me. They don't have the traditional grading system yet they preserve the school's traditions. We left Brown with a huge smile on our faces and we returned back to New York. Before we realised, we were in Izmir on Sunday. When we came back, with the effect of the jet lag, I had a moment where I questioned my existence and asked myself "Is it over? Can I go back?" I was thrilled by this unforgettable experience I had over the past days and I was then sure this trip would be 'the trip' of my high school years. I would like to thank Didem Hanım for organising this amazing trip for us and for always being with us throughout trip. Without her, this trip would not be possible and of course, we wouldn't experience the true New York spirit without her. She is a huge fan of New York and she made us fell in love with the city. I would also like to thank Mr. Boobar for his guidance throughout the trip and for his collaboration with Didem Hanım for organising this trip. We really got to experience the college spirit with a New Yorker!

5 GÜNDE 15 ÜNİVERSİTE... DİKKAT! AŞAĞIDAKİ YAZI HAYATINIZI DEĞİŞTİREBİLİR

■ Melisa Özbayrakçı

Bu bahar tatilinde Didem Hanım ve Bay Boobar ile 17 öğrenci hep beraber Amerika'da Üniversite turuna gittik. Ben de bu şanslı öğrencilerden birisiydim. Bu altı gece yedi gün süresince geri dönmemizi istetecek hiçbir sıkıcı anımız olmadı. Eğer bunun New York ve Boston'un sihirli atmosferinden olduğunu düşünüyorsanız, muhtemelen haklısınız. Fakat benim için muhteşem bir grubun oluşturduğu hayaller ile hırsın kimyasıydı. Şunu belirtmeliyim ki ben genel olarak yurt dışında üniversite eğitimi almayı düşünmüyordum ama bu gezi fikrimi çok değiştirdi. Lisans eğitimi olmazsa bile yüksek lisan eğitimini ciddi olarak düşünüyorum. Şimdi, hangi üniversitelere gittiğimizi ve benim fikrimin neyin değiştirdiğini düşünüyorsunuzdur, o zaman bende size bu tecrübemi gün ve gün anlatmak istiyorum.

Cumartesi 28 Mart 2015

Sabah saat 8:00 de tüm öğrenciler vedalaştı ve muhteşem bir yolculuğa çıktık Çok uzun bir uçuştan sonra rüyalar şehri New York'a indik. Çok yorgun olmamıza rağmen hemen araştırma için dışarı çıktık. Bay Boobar sayesinde her şeyi çok kolay bulduk. Teşekkürler Bay Boobar. Özgürlük heykelini gördükten sonra dondurucu havanın etkisi ile yatmaya karar verdik.

Pazar 29 Mart 2015

Güzel bir uykudan sonra tüm enerjimizi topladık ve tüm Central Park'ı gezdik. Eriyen kar birikimlerinden kartopu yaparak aramızda kar topu savaşı yaptık. Sonunda Metropolitan müzesine ulaştık. Müzede muhteşem resimler, Rönesans dönemi İtalya'sını ve birçok şeyi gördük. Buradan Le Pain Quotidien lokantasına gittik ve New York'taki en sağlıklı yemekleri yedik. Oradan sonra şehri dolaşmaya devam ettik, Manhattan'ı ele geçirdik. Benim favori yerim tabikî de Magnolia Bakerydi. Muzlu pudingler ve cupcakeler muhteşemdi. O gün akşam yemeğimizi Times meydanında

yedik ve şehrin heyecanını biraz daha iyi anladık.

Pazar 30 Mart 2015

Maraton şimdi resmen başladı. İlk durağımız Barnard Üniversitesi'ydi. Yeni mezunlarımızdan Defne ve Yasemin Erdiñç bizi karşıladı. Onların şehirdeki mutlu yaşamları bizler şaşırttı. Barnard, Columbia Üniversitesinin bir bölümü ve sadece kız okulu. Columbia Üniversitesine adım atmaz hepimiz çok hayret ettik. Okulun atmosferi ve dev tarihi binalarla dolu kampüsü size daha büyük bir şeyin parçası gibi hissettiriyor. Yeni mezunumuz, Columbia Üniversitesi birinci sınıf öğrencisi Melisa Özen okul hakkında bizlere bilgi verdi ve

5 DAYS 15 COLLEGE... CAUTION! THE ARTICLE BELOW MAY SIMPLY CHANGE YOUR LIFE

■ Melisa Özbayrakçı

This spring break 17 students went to U.S with Didem Hanım and Mr. Boobar for a college tour. I was one of those lucky students. During our six nights and seven days there was never a dull moment where we wished we came back. If you think that it was the magical atmosphere of New York or Boston, you may be right. But for me it was the chemistry of an awesome group combined with our dreams and ambition. I must say that I was not actually thinking of studying abroad in university but this trip changed my opinion a lot. Maybe not for college, but I'm seriously thinking about a grad school. Now, I know you must be thinking of which schools we went to and what changed my mind so I want to tell you about my experience day by day.

Saturday March 28th 2015

At 8:00 a.m 17 students said their goodbyes and headed for the trip of a

lifetime. After long hours of flying we landed to the city of dreams, New York. Even though we were exhausted we went out to explore. Thanks to the Mr. Boobar we found everything very easily. We saw the Statue of Liberty and finally decided to sleep because of the freezing weather and a long, long day.

Sunday March 29th 2015

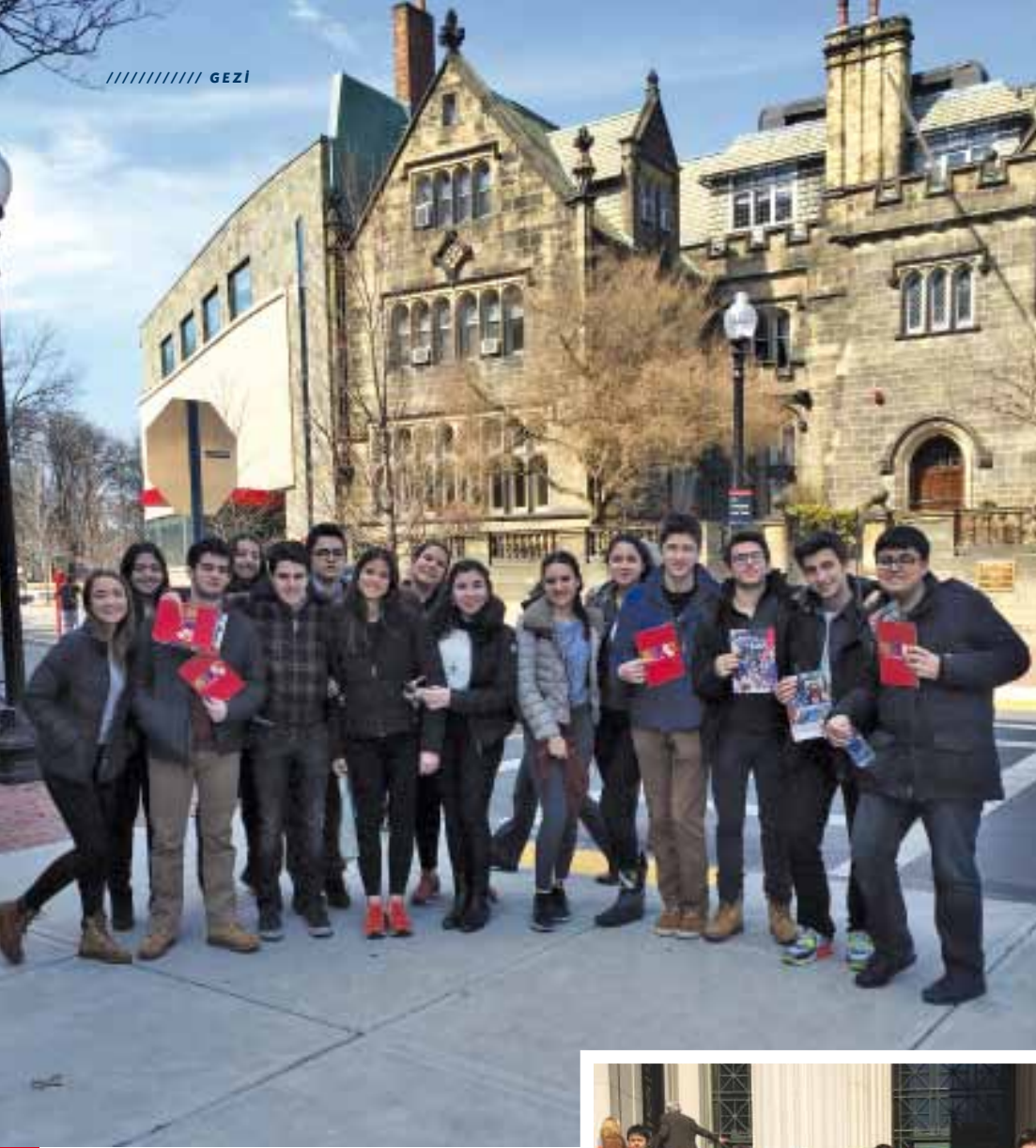
After a good night's sleep we gained all our energy and walked through all of Central Park. We even had a snowball fight with a melting pile of snow. Finally we arrived to the Metropolitan Museum. We all went and saw the amazing paintings, the renaissance of Italy and such. Then we went to Le Pain Quotidien and had the healthiest meal in New York. From there our exploration

continued. We took over Manhattan. My personal favorite was of course Magnolia Bakery. The banana pudding and the cupcakes were heavenly. That night we had dinner at Times square and got a glimpse of the excitement of the city.

Monday March 30th, 2015

Now, the marathon officially began. Our first stop was Barnard College. Our newly graduates Defne and Yasemin Erdiñç welcomed us. We were all amazed by their happy life in the city. Barnard is a part of Columbia and it is an all-girls school. When we first stepped foot in Columbia we were all amazed. The atmosphere, the gigantic campus filled with amazing historical buildings just made you feel like you were

mühendislik gibi eğitimleri vermesinin yanında ayrıca genel perspektif ve bilgi de vermekte. Bu kadar hayranlıktan sonra Cooper Union'a gittik. New York'un tam kalbinde yer alan ufak bir okul. Bu okulda sadece mühendislik ve mimarlık eğitimi verilmektedir. Büyük bir kampüsü yok sadece iki binadan oluşmakta. Her iki bina da çok modern olarak dizayn edilmiş. Burada okuyan kişilerin gerçek hayat deneyimi yaşadıklarını düşünüyorum çünkü yaptıkları projeler inanılmaz. Burada birinci sınıfta yaptıklarını diğer okullarda son sınıflarda yaptırıyorlar. Yapılan detaylı tur hepimizin New York'taki yaşam ve burada okuma hakkında düşündürdü. Şu ana kadar inanılmaz. Bu günkü üniversite turumuz New School'da sona erdi. Burası Parsons ve Eugene Lang gibi okulların karışımı. Temel olarak kampüs güney Manhattan'ın her yerinde. Hepimizin bildiği gibi Parsons modacıların rüya okulu. Öğrenciler çok orijinal giyiniyorlardı ve herkesin kendine ait bir sitili vardı. Sıkışık sınıflar ve küçük asansörler bana biraz ezici gelmesine rağmen, Vogue dergisinin bu güne kadar basılmış bütün sayılarını

içeren kütüphanesi beni hayran bıraktı. Burası sanatçıysanız kesinlikle düşünmeniz gereken bir okul. O gece ACI mezunları bizleri ağırladılar. Onları tek tek tanımak ve New York'taki yaşam hakkında bilgi almak çok güzeldi. Hepsinin benzersiz tecrübeleri vardı ve hepsi çok mutluymuş. En güzel bölüm onlarla konuştuğunuz zaman şehri tavsiye etmemelerine rağmen size davet etmeleriydi. Hepsimiz bizlere kendi iletişim bilgilerini verdi New York'ta yaşam

veya çalışma hakkında bir sorumuz olursa arayabileceğimizi söylediler. Onların ev sahipliği süperdi ve onlara harika gece için tekrar teşekkür ederim.

Salı 31 Mart 2015

Üçüncü günümüz Hoboken, New Jersey seyahat ile başladı. Gemi seyahati harikaydı ve biz şehri bir de denizden keşfettik. Bu hepimize instgram için resim çekmesine fırsat verdi. Sahilde kısa bir yürüyüşle Stevens Teknoloji Enstitüsü'ne vardık. Kampüsü çok büyüktü. Kendilerine ait kaleleri bile vardı. Hocalarımız sayesinde özel bilgilendirme oturumu ve detaylı kampüs turu yaptık. Benim anladığıma göre Stevens Okulu güvenli ve çok itibarlı bir yer. Burası aynı zamanda muhteşem bir New York manzarasına sahipti. Okulun spor aktiviteleri ve gelişmiş programları gibi muhteşem imkânları var. Ne olmanıza karar verme konusunda size esneklik sağlıyorlar. Bir sonraki durağımız Lincon Merkezi'nin yanındaki Fordham Üniversitesi idi. Bu okul çok uzun binaydı. Eğer Glee izliyorsanız ne demen istediğimi anlarsınız. Buradaki

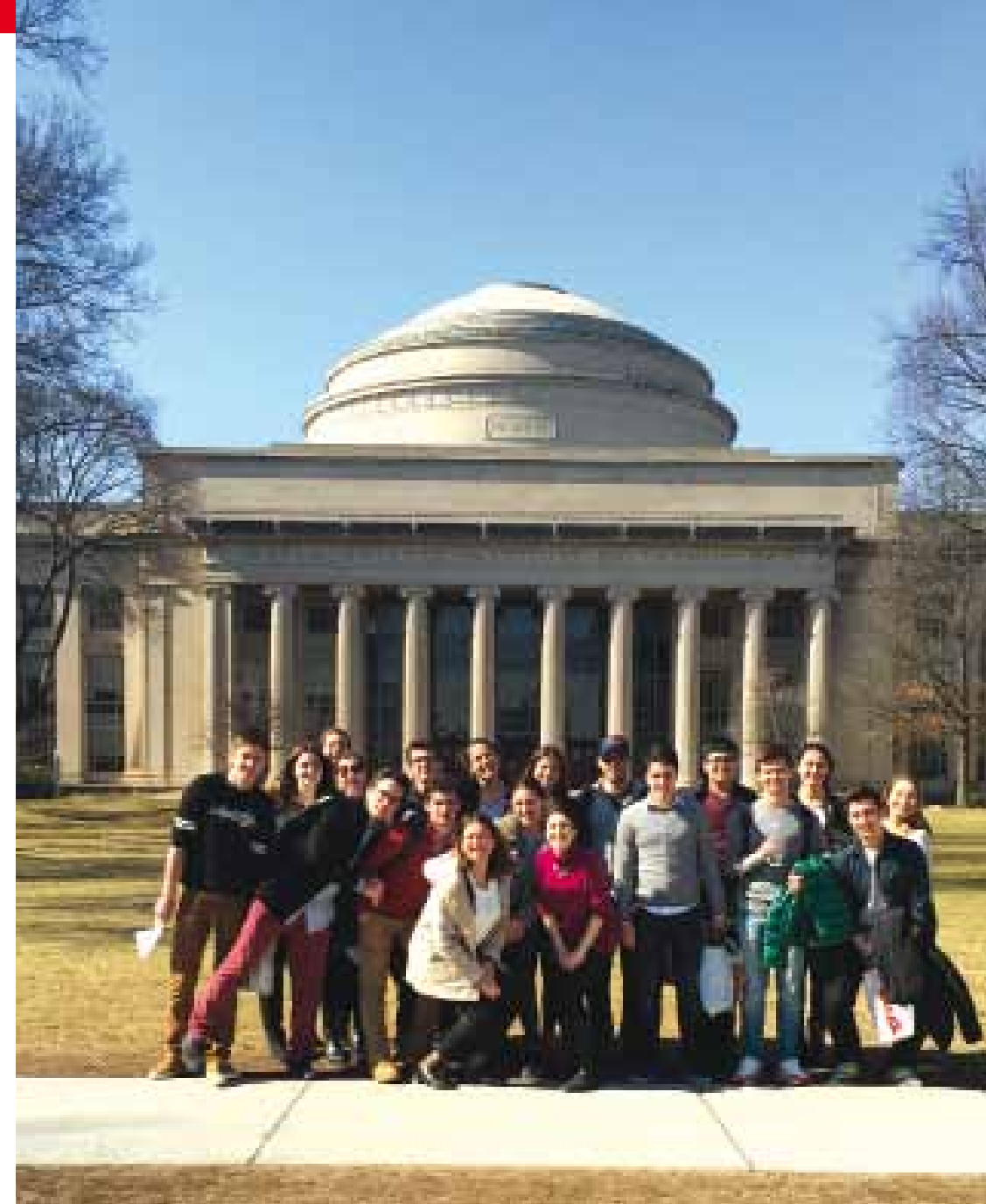
tanıtım toplantısında buranın dünyanın her yerinden gelen yabancı öğrenciler için esas olarak işletme eğitimi veren bir okul olduğunu öğrendik. Buranın atmosferin tam bir işletme gibiydi. Burasının kampüs olmayıp uzun bir bina olmasında dolayı bir işyerinde çalışıyormuş gibi hissediyorsunuz. Günün son üniversitesi New York Üniversitesi oldu. New York'ta çekim setleri olan Gossip Girl veya diğer popüler televizyon dizilerini seyrettiyseniz burasını

hatırlayacaksınız. Kampüs Washington Meydanı ve çevresinde yer almakta. New York üniversitesinin dünyada üç kampüsü bulunmakta ve sizlere New York, Abu Dabi ve Şanghay'daki kampüslerinde okuma ayrıcalığını sunuyor. Okulun çok iyi eğitimi ve yatakhaneleri var. New York'un merkezinde bir okul arıyorsunuz burası tam yeri. O gün şansımıza günün bir meşhurla bitirdik. Park etrafında yürürken Şebnem Bozoklu ile karşılaştık. Kendisi *Ulan İstanbul*,

a part of something great. Our also newly graduate and a freshman at Columbia Melisa Özen explained to us about her school and showed us around with some other ACI alumni. What impressed me the most was, the Core Curriculum, the part where you had to read some essential books with everyone else who will be graduating from Columbia. No matter what you study these classic books are still mandatory because the university is not only giving education only for lawyers or engineers, it is giving them a general perspective and knowledge. After such admiration we went to the Cooper Union. It is a very small school located at the heart of New York. It is only for engineering, art, and architecture. It did not have a big campus but two main buildings. Both buildings very modernly designed. I believe, the people who are admitted get a real life working experience, because the projects that they had completed were mind blowing. What they did in freshman year is usually done as seniors in other schools. The detailed tour made us all think about life in NYC and studying there. So far it looked awesome. Our college tour for the day ended at the New School. It is the combination of schools like Parsons and Eugene Lang. Basically the campus is all over the lower Manhattan. Parsons is a dream school for designers as we all know. The students were all dressed very original and they had their own style. For me the packed classrooms and tiny elevators were a bit overwhelming however their library which included every issue of Vogue ever printed fascinated me. If you are an artist this the school you should consider definitely. That night the ACI Alumni hosted a happy hour for us. It was lovely meeting each one of them and get an idea of living in NY. They each had unique experiences there and they were all happy. The great part was that when you talked to them they did not only recommended the city but they also invited you. They gave us their information and asked us to contact them if we had any questions about their work or living in NY. Their hospitality was clearly seen and I thank again all of them for an incredible night.

Tuesday March 31st, 2015

Our third day began early as we sat sail to Hoboken, New Jersey. The ferry ride was

incredible, we discovered the city from the sea. It was an opportunity for us to take pictures for Instagram. After a short walk by the shore we got to the Stevens Institute of Technology. The campus was enormous. They even had their own castle. Thanks to our teachers we had a private info session and a campus tour. From what I understood, Stevens is a very safe and prestigious college. It also has the best view of New York. The school had great opportunities like many sports activities and also very advanced programs. They give you the flexibility to decide what you want to be. Our next stop was the Fordham University located right next to the Lincoln Center. This main part of the school was located in a high building. If you watch Glee you know what I'm talking about. In our info session we learned that it is well-known as a business school that welcomes international students from

all around the world. The atmosphere was very businesslike. Because there was not a big campus but a tall building you already felt like you were working. The last university of the day was New York University. If you watched Gossip Girl or popular TV shows that are set in New York, I'm sure you'll recognize the place. The campus is right at the Washington Square Park and all around it. NYU, has three main campuses around the world and gives you the privilege to choose between NY, Abu Dhabi and Shanghai. The school itself has great courses and very nice dorms. If you are looking for a place at the center of NY, this is your school. We ended the day with a celebrity. When we were walking around Washington Square Park we saw Şebnem Bozoklu. She is a famous Turkish actress that played in Ulan İstanbul, Canım Ailem, Niyazigül Dört Nala. The moment we sighted her, I ran to her and told her I am

Canım Ailem ve Niyazi Dörtnala gibi dizi ve filmlerde rol alan bir sanatçı. Onu görmemizle beraber koşarak yanına gittim ve kendisine onun bir hayranı olduğumu söyledim. Hayatımın en hızlı koşusu olan bu koşuda bir çita gibi koştum.

Çarşamba 1 Nisan 2015

Tabii ki güne erken başladık ve Boston ziyaretine hazırдық. Uyandığım zaman New Haven'daki Yale Üniversitesi'ne gelmiştik. New York ve Boston arasında yer alan ve bu yüzden de kendi kasabası olan bir okuldu. Bu okulun atmosferi çok değişti, eski ama yenilikçiydi. Ne kadar çok ziyaretçi olduğunu gördüğümde gözlerin yerinde çıkacaktı. Burası bütün Asyalıların uyum sağladığı kesinlikle çok popüler olan bir okuldu. En hayranlık veren bölümü ise kütüphanesiydi. Burada ilk basılan incili, Gutenberg İncili'ni ve birçok ilk basım kitapları gördük. Duvarlarda okulun faydalarını göz attık. Yale Üniversitesi'nden sonra Boston'a devam ettik. İkinci okul Tufts idi. Burada bizi mezunumuz Leyla karşıladı ve okulu turu yaptırdı. Kampüs çok güzel, herkes çok huzurlu ve mutlu gözüküyordu. Dinlenen veya derse giren öğrencilerin mutluluklarını hissedebiliyordunuz.

Bu okula aşık olmamın sebebi ise yatakhaneleriydi. Burada odalar çok geniş ve bağımsız tuvaletleri vardı. Şu ana kadar bu konu bir ayrıcalık gibi gözüküyordu. Boston'a varmadan önce Brandeis Üniversitesinde durduk. Deniz Selin Amado kardeşler Can ile beraber güzel okullarını bize gösterdiler. Bu üniversite geniş kampüsü ve ekonomi eğitimi konusunda meşhur. Burası benim çok beğenmediğim çok uzak yürüme mesafelerine sahipti. Gururlu ayrılışımızdan sonra Boston'a varır varmaz doğrudan Cheese Factory'e gittik ve hayatımızın en güzel cheesecake'lerini yedik.

Perşembe 2 Nisan 2015

Bu günün geldiğine inanamıyorum, Harvard Üniversitesine gidiyorduk. Benim göbek bağım ileride buraya gelebilmem ümidi ile buraya gömülmüştü. Ben her zaman bunun imkânsız olduğunu düşünmüştüm, ancak bu fikrim değişti. Kampüsü, öğrencileri ve şehri gördükten sonra hayat amacım değişti. Ne olursa olsun buraya gelmeyi ve okumayı istedim. Tabi ki John Harvard'ın heykelinin önünde resim çektik ki ben

özellikle milyonlarca fotoğraf çektim. Heykelin ayaklarına burada okuyabilmek için binlerce kez sürttüm ki sonradan öğrencilerin geceleri buraya işediğini öğrendim. Her neyse John ile aramızdaki bağ bana göre kutsaldı ve bir bölümüm nedensizce oradaydı. Sonunda John ile ayrıldık ve tura devam ettik. Bu tur yapmış olduğumuz diğer turlardan sanki müze turu gibi daha değişik ve organizeydi. Yakinızdaki akıllı beyinleri hissediyorsunuz, parlak geleceği koklayabiliyorsunuz. Herkesin Harvard'a gitmek istemesinden dolayı rekabet çok yüksekti. Bilgi salonu dünyanın her bir yerinden sadece okulu görmek isteyen kişilerle doluydu. Burada daha fazla bilgi almak isteyen insanların ve diğerlerini etkilemek isteyen insanların mücadelesini hissedebiliyorsunuz. Harvard kesiklikle ziyaret edilmesi ve tecrübe edilmesi gereken bir okul. Burasını anlatamazsınız yaşamazsınız. Buradan ayrıldıktan sonra Charles nehrinin diğer tarafına geçtik. Bilim aşıklarının en iyi okulu olan Massachusetts Teknoloji Üniversitesi'ni gezme zamanı gelmişti. Mezunlarımızdan Renin bizlere tur yaptırdı ve burada

yapabileceğimiz eğitim hakkında bilgi verdi. Okul, çok güzel Harvard ve Charles nehri manzarası ve şehrin merkezinde yer alan kampüsüyle çok çekiciydi. Bu başarılı günü özel bir gece ile bitirdik. ACI bazı üniversitelere ve mezunlarımıza kokteyl düzenledi. Okul kurucularımızın geldiği Beacon sokağındaki bir kütüphanede yapıldı. Bu ziyaret edemediğimiz bazı üniversiteler ile beraber ve bizler hakkındaki görüşlerini almak için çok güzel bir deneyim oldu. Ne fırsatlarımız olduğu ve geleceğimiz hakkında neler yapabileceğimize ait birçok sorularımız oldu. Herkes çok nazikti ve Türk çerezi ile lezzetli cupcake'ler yenilirken herkes birbirine yardımcı oldu

Cuma 3 Nisan 2015

Bugün ne yazık ki üniversite gezebileceğimiz son gündü. Son durağımız olarak süper lig üniversitesi olan Brown Üniversitesi'ne gittik. Boston'dan uzak olmayan şehre benzeyen bir kampüs üniversitesiydi. Bize okul turu yaptıran öğrenci yaptırdığı turdan dolayı kendinden emin ve mutluydu. Yatakhaneler yeni olmamasına rağmen, bu eski yatakhanelerde geçirdiği güzel zamanlara

a fan. She was very polite and took photos with me. It was a great memory that we all laughed afterwards. Apparently I had ran like a cheetah after her which was the fastest I have run in my life.

Wednesday April 1st, 2015

Of course we started our day early and we were ready for our Boston visit. When I woke up from my sleep we were in Yale, New Haven. It is a school between NY and Boston therefore it has its own town. The atmosphere of this school was very different, old but innovating. When I saw how many visitors there were my eyes popped out. It was definitely a popular school where all the many Asians saw themselves. The most amazing part was its library. We saw one of the first published Bibles, The Gutenberg Bible and many first edition books. In these walls you could get a glimpse of the benefits of the school. From Yale we moved on to Boston. Before we arrived to Boston we stopped by the Brandeis University. Deniz and Selen Amado along with Can showed us their beautiful school. The university is famous for its economy courses and big campus. It

really had great walking distances which I was not that fond of. Our first Boston school was TUFTS. Our graduate Leyla greeted us and gave us a tour. The campus was great, everyone looked peaceful and happy. You could feel the happy vibes of the students going to classes or just chilling out. The dorms were the reason why I fell in love with this school. They were very spacious and had separate bathrooms. So far it looks like a great privilege. After our proud farewells we finally arrived at Boston. Upon

our arrival we directly went to Cheesecake Factory and simply ate the best cheesecake of our lives.

Thursday April 2nd, 2015

I couldn't believe that this day had finally arrived, we were going to the Harvard University. My umbilical cord was buried here in the hopes of me coming here one day. I always thought such a thing was impossible however my opinion has changed. After seeing the campus, the students and the city my life goal became something else. No matter what, I wanted to come and study here. Of course we took a photo in front of the John Harvard statue and I especially took a million photos. I rubbed his foot a thousand times to be able to study here which later I learned that Harvard students were urinating on at nighttime. Anyways it didn't matter to me because I knew that our bond with John was sacred to me and a part of me was not there for nothing. Eventually we had to separate, John and I, so we went on with the tour. This tour was different and more organized from any school we had ever visited, it was like a museum tour. You could feel the smart brains near you, you could smell their bright future. This school was different, not because it was the oldest or in Boston but because it was the most wanted. Everybody wants to go to Harvard, therefore the competition is unbelievable. The information assembly guessed people from all around the world who just to see this school. You felt the struggle there in that forum, people trying to get more information and impress others. Harvard is definitely a school you must visit and experience. You can't tell it, you must live it. As we left this amazing university we crossed to the other side of the Charles River. It was time to visit one of the best schools for science lovers the one and only Massachusetts Institute of Technology. Our graduate Renin gave us a tour and explained the possible courses that we could take here. Of course the campus is very alluring, right at the center of the city with a beautiful view of Harvard and the Charles River. We ended this successful day with a special night. ACI hosted a cocktail for some universities and our graduates. It took place in a library on Beacon Street where our school founders came from. It was definitely a great experience to socialize with some universities we could

ait hikâyeler anlattı ve güldü. Bu duygu bizi bu okula çekti. Hepimiz öğrencilere, olumlu yöneticilere ve kampüse hayret ettik. Eğer bir okulu seçmem gerekirse burası kesinlikle seçeceğim okul. Bay Boobar'ın öğrencisi Emmett de tur yaptırdı ve ne istiyorsak onu yapmamızı tavsiye etti. Bu Amerikan eğitim sisteminin sağladığı bir avantaj. Mühendis veya iş adamı olmak için aynı okula gidebilir ve istediğiniz dersleri alabilirsiniz. Eğer fikrinizi değiştirip mimar olmak isterseniz de olursunuz. Anlatmak istediğim özgüsünüz, işte bundan dolayı birçok kişi Amerika'da okumaya karar veriyor. İlham veren Brown turumuz bitti ve New York'a doğru yola çıktık. Dönüş yolculuğumuzda gelecek beklentisinden dolayı çok yorgunduk. Sonsuz olanaklar gördük ve karar zamanı çok önemli bir andı.

Cumartesi 4 Nisan 2015

Gezinin son günü çok iç karartıcıydı. Zaman çok çabuk geçti ve kimse Türkiye'ye dönmek istemiyordu. O gün Plaza Otel'den Wall Street'e kadar yürüdük. Alışveriş yaptık, yedik ve dinlendik. Her bir dakikamızı şehir incelemek için harcadık. Sonunda otele dönüp eşyalarımız topladık ve havaalanına doğru yola çıktık. Uçakta melekler gibi uyuduk, çünkü yedi gün içinde yirmi kilometre yol yürümüştük. Sonuç olarak bu benim hayatımın en güzel gezisiydi. Bu sadece üniversiteler ve arkadaşlarla alakalı değildi, biz geleceğin tadını almış ve öğrenmiştik. Üniversite yaşamı kendimizi bir şekilde ifade edebileceğimiz ve yaratıcı olabileceğimiz yeni bir dünyaydı. Ben sizlere bu üniversitelere gitmenizi ve incelemenizi tavsiye ediyorum. Eminim yurtdışında okumak istemiyorsanız bile daha çok hırslanacak ve dünya hakkında daha iyi bir görüşe sahip olacaksınız. İlk defa hayatımda sadece notlar için değil ama kendim için daha fazla çalışmak istedim. Araştırma yapmak, çalışmak ve bir şey hakkında tutkulu olmak istedim. Hayatım boyunca zevk alarak yapacak bir şey yapmak istedim. Size söylemem gerekir ki, yani ne demek istediğimi umarım anlaşıyorsunuzdur, gezi sonrası durum çok eziciydi. Didem Hanım ve Bay Boobar, bu inanılmaz gezi için teşekkür ederiz, sizlere sonsuza kadar minnettarız.

not visit and have an insight of their thoughts for us. We asked many questions to them about what we could do in our future and the possibilities we have. Everyone was so polite and helped out each other, enjoying Turkish çerez and delicious cupcakes.

Friday April 3rd, 2015

It was unfortunately our last day to visit a university. For our final destination we went to the Ivy League school Brown University. It was not far from Boston but a campus university that looked like a private city. The boy who gave us the tour was so confident and happy to show us around. It was clear that he loved his school. Even though he said that the dorms were not that new, told stories about his good times in the old dorms and laughed about them. That was the spirit that attracted us to school. We were all amazed by the students, the positive staff and the campus. If I had to choose one school to come and study it would definitely be this one. Mr. Boobar's old student Emmett from the Lycée Français de New York also gave us a tour and advised us to do the things we want. This is an advantage that the American education system provides you. Even if you want to become an engineer or businessman you get into the same school and take the courses you like. If you want to change your mind and become an architect you can. What I mean is that you are free, which is why a lot of people decide to go study in the US. Our inspiring Brown

tour ended as we headed back to NY. During our ride back we were all tired by the anticipation of our future. We saw the endless possibilities and the decision time was a very important moment.

Saturday April 4th, 2015

The very last day of the trip was very depressing. No one wanted to go back to Turkey; the time we had passed so quickly. That day we walked from the Plaza Hotel to Wall Street. We shopped, we ate and rested. We spent every minute of our day to explore the city. At the end we went back to our hotel, packed and took off for the airport. We all slept like angels on the plane because in seven days we had walked twenty kilometers on our last day. As a conclusion this was one of the best trips of my life. It was not just about the universities or friends, we learned and took a taste of the future. College life is a whole new world where we can express ourselves in any way and be creative. I seriously urge all of you to go and explore these universities. I'm sure even if you don't want to study abroad, you will have a better view of the world and definitely get more ambitious. For the first time in my life I wanted to study not just for grades but also for myself. I wanted to research, study and be passionate about something. Something that I could do for the rest of my life with joy. I really hope you get what I mean because the aftermath of our trip was so overwhelming, I had a lot to tell. Thank you Didem Hanım and Mr. Boobar for this incredible trip, we are forever grateful.

IVY LEAGUE ÜNİVERSİTELERİ ACI'DA! IVY UNIVERSITIES AT ACI!

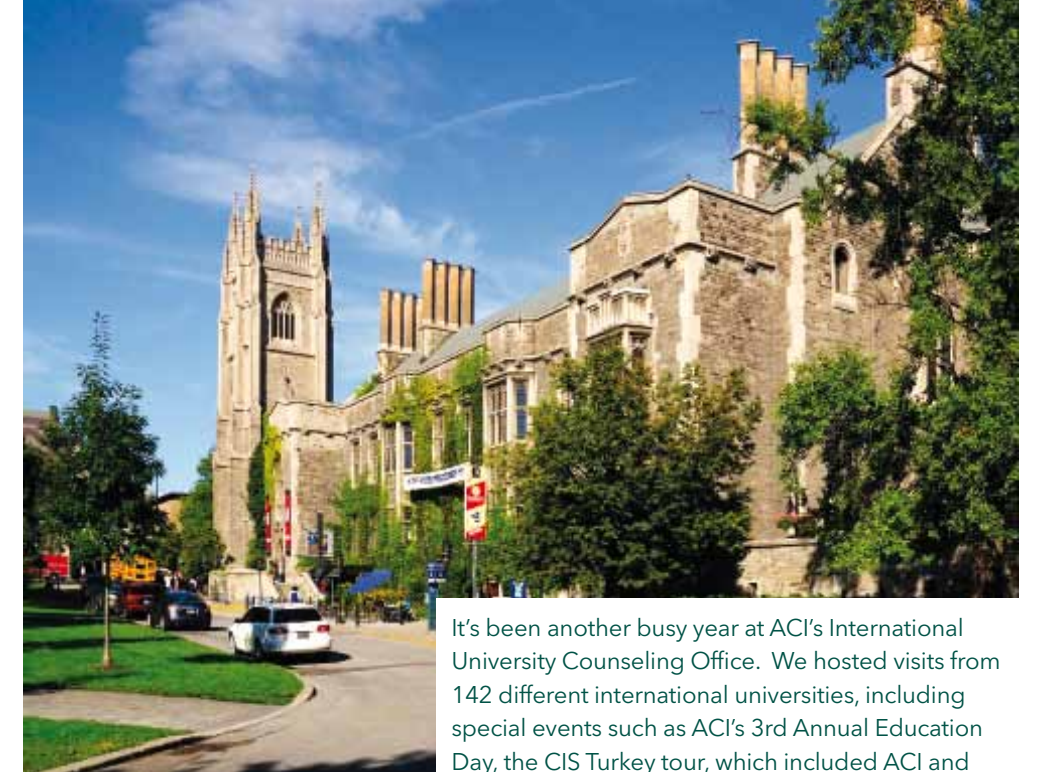
Amerika'nın en saygın üniversitelerinden oluşan "Ivy League" in üç ünlü üniversitesi Princeton, UPENN ve Columbia, kurumlarını tanıtmak üzere İzmir Amerikan Koleji' ndeydiler. Öğrencilerimizin bilinç düzeyinden çok etkilendiklerini ifade eden üniversite yetkilileri, sunumlarından önce, ACI Yurtdışı Üniversite Danışmanı James Boobar ile tarihi Efes Harabeleri' ni gezdiler.

The three prestigious Ivy League universities- Princeton, UPENN and Columbia were at ACI to promote their institutions. The university representatives were very much impressed by the level of awareness our students showed. Before their presentation, the guests were taken to an Ancient Ephesus Tour, accompanied by our Foreign University Counselor, James Boobar.

YURTDIŞI ÜNİVERSİTELER DANIŞMANLIK OFİSİNDEN HABERLER

NEWS FROM INTERNATIONAL UNIVERSITY COUNSELING OFFICE

2014-2015 Eğitim Yılı okulumuzun Yurtdışı Üniversiteler Danışmanlık Ofisi için yine yoğun bir yıl oldu. 3. kez düzenlediğimiz ACI Education Day; ilk defa İzmir'in ve ACI'nın ziyaret edildiği CIS Türkiye Turu, Columbia, Princeton ve UPENN gibi üniversitelerin ziyareti dâhil tam 142 değişik yurtdışı üniversiteyi kampüsümüzde ağırladık. 2015-2016 okul yılında daha da çok etkinliğe imza atmaya umuyoruz. 2015 mezunlarımızı kutluyoruz! Bu sene, ACI tarihinde, yurtdışı üniversitelere en çok başvuru yapan öğrenci sayısına ulaştık. Öğrencilerimizin almış oldukları tüm kabullerle gurur duyuyoruz. Bu arada öğrencilerimizin Pomona College, The Cooper Union for the Advancement of Science and Art, University of Hong Kong ve University of Oxford gibi prestijli okullara ilk kez bu sene kabul edildiklerini de belirtelim.

It's been another busy year at ACI's International University Counseling Office. We hosted visits from 142 different international universities, including special events such as ACI's 3rd Annual Education Day, the CIS Turkey tour, which included ACI and Izmir for the first time, and for the second year in a row we hosted colleagues from the Ivy League in a visit from Columbia, Princeton, and University of Pennsylvania. We're looking forward to more exciting events in the 2015-16 academic year. Congratulations to the class of 2015! We worked with the largest number of ACI students applying overseas in ACI's history. We're very proud of all of our acceptances, and would like to note that ACI students were accepted to the following institutions for the first time: Pomona College, The Cooper Union for the Advancement of Science and Art, University of Hong Kong, University of Oxford.

ÜNİVERSİTELER/KABUL ALAN ÖĞRENCİ SAYISI

(24 HAZİRAN 2015 İTİBARIYLA)

UNIVERSITIES / NUMBERS OF ACCEPTANCE

(AS OF JUNE 24, 2015)

Kanada Canada

- [Carleton University](#) **2**
- [Dalhousie University](#) **5**
- [Emily Carr University of Art & Design](#) **2**
- [McGill University](#) **12**
- [Nova Scotia College of Art & Design](#) **1**
- [Ryerson University](#) **4**
- [University of Alberta](#) **1**
- [University of Algoma](#) **1**
- [University of British Columbia](#) **4**
- [University of Guelph](#) **2**
- [University of Toronto](#) **8**
- [Trent University](#) **1**
- [University of Waterloo](#) **2**
- [York University](#) **5**

ABD United States

- [Arizona State University](#) **1**
 - [Babson College](#) **1**
 - [Bennington College](#) **1**
 - [Bentley University](#) **1**
 - [Boston University](#) **4**
 - [Brandeis University](#) **1**
 - [Bryant University](#) **2**
 - [California College of the Arts](#) **2**
 - [Clark University](#) **1**
 - [Drexel University](#) **3**
 - [Diablo Valley College](#) **1**
 - [Emerson College](#) **2**
 - [Fashion Institute of Technology](#) **1**
 - [Fordham University](#) **2**
 - [Georgia Institute of Technology](#) **1**
 - [Hofstra University](#) **2**
 - [Indiana Univ Purdue Univ Fort Wayne](#) **1**
 - [Lafayette College](#) **2**
 - [Lehigh University](#) **1**
 - [Lynn University](#) **1**
 - [Maryland Institute College of Art](#) **1**
 - [Northeastern University](#) **8**
 - [Northwestern University](#) **1**
 - [Parsons New School of Design](#) **3**
 - [Pennsylvania State University](#) **2**
 - [Pomona College](#) **1**
 - [Pratt Institute](#) **1**
 - [Purdue University](#) **3**
 - [Reed College](#) **1**
- [Ringling College of Art and Design](#) **2**
 - [Rochester Institute of Technology](#) **3**
 - [Roger Williams University](#) **3**
 - [Savannah College of Art and Design](#) **2**
 - [School of the Art Institute of Chicago](#) **2**
 - [Southern California Institute of Architecture](#) **1**
 - [St. John's University - Queen's Campus](#) **1**
 - [Stony Brook University](#) **1**
 - [Syracuse University](#) **1**
 - [The Cooper Union](#) **1**
 - [The University of Texas, San Antonio](#) **1**
 - [University of California - Davis](#) **2**
 - [University of California - San Diego](#) **1**
 - [University of California - Santa Cruz](#) **2**
 - [University of Colorado Boulder](#) **2**
 - [University of Massachusetts - Amherst](#) **1**
 - [University of Miami](#) **2**
 - [University of Michigan](#) **1**
 - [University of Missouri](#) **1**
 - [University of Pennsylvania](#) **1**
 - [University of Rochester](#) **1**
 - [University of San Diego](#) **1**
 - [University of South Florida](#) **1**
 - [University of Virginia](#) **1**
 - [University of Wisconsin - Madison](#) **1**
 - [Vassar College](#) **1**
 - [Virginia Polytechnic University](#) **1**
 - [Worcester Polytechnic Institute](#) **6**

İngiltere United Kingdom

- [Brunel University](#) **1**
 - [Cardiff University](#) **1**
 - [City University London](#) **12** (9 Foundation)
 - [Durham University](#) **2**
 - [Goldsmith's, University of London](#) **3**
 - [Imperial College London](#) **1**
 - [King's College London](#) **5** (4 Foundation)
 - [Leeds Metropolitan University](#) **1**
 - [London School of Economics](#) **1**
 - [London South Bank University](#) **1** (1 Foundation)
 - [Newcastle University](#) **3** (1 Foundation)
 - [Nottingham Trent University](#) **1**
 - [Plymouth College of Art & Design](#) **1**
 - [Queen Mary, University of London](#) **4** (1 Foundation)
 - [Queen's University Belfast](#) **1** (1 Foundation)
 - [Royal Holloway University](#) **14** (3 Foundation)
 - [Sheffield Hallam University](#) **1**
 - [University for the Creative Arts](#) **1**
 - [University of Arts London](#) **3** (2 Foundation)
 - [University of Bath](#) **2**
 - [University of Birmingham](#) **2**
 - [University of Brighton](#) **4** (1 Foundation)
- [University of Bristol](#) **4**
 - [University College London](#) **1**
 - [University of Dundee](#) **1**
 - [University of East Anglia](#) **1** (1 Foundation)
 - [University of Edinburgh](#) **5** (1 Foundation)
 - [University of Exeter](#) **11** (4 Foundation)
 - [University of Glasgow](#) **1**
 - [University of Greenwich](#) **3** (1 Foundation)
 - [University of Kent](#) **5** (1 Foundation)
 - [University of Leeds](#) **1** (1 Foundation)
 - [University of Manchester](#) **4** (2 Foundation)
 - [University of Nottingham](#) **4**
 - [University of Oxford](#) **1**
 - [University of Plymouth](#) **6**
 - [University of Reading](#) **1**
 - [University of Sheffield](#) **4**
 - [University of Southampton](#) **5**
 - [University of St Andrews](#) **3**
 - [University of Surrey](#) **3**
 - [University of Sussex](#) **4**
 - [University of Teeside](#) **1**
 - [University of Warwick](#) **1**

Çin China

- [University of Hong Kong](#) **1**

Avrupa Europe

- [American University of Rome](#) **1**
- [Budapest Business School](#) **1**
- [Carl Benz School](#) **2**
- [Erasmus University Rotterdam](#) **1**
- [Fontys University of Applied Sciences](#) **1**
- [Hogeschool Rotterdam Rotterdam University](#) **1**
- [HZ University of Applied Science](#) **2**
- [Istituto Europeo di Design](#) **1**
- [International Business School - Budapest](#) **1**
- [Nuova Accademia di Belle Arte Milano](#) **1**
- [Sciences Po - Menton](#) **1**
- [Simmelweis University](#) **1**
- [Tilburg University](#) **2**
- [Trinity College Dublin](#) **1**
- [Universita Bocconi](#) **4**
- [University of Twente](#) **1**
- [University of Amsterdam](#) **1**
- [University College Dublin](#) **1**
- [Universita Cattolica del Sacro Cuore](#) **2**
- [University of Debrecen](#) **1**
- [University of Maastricht](#) **3**
- [University of Szeged](#) **1**
- [University of Pecs](#) **1**
- [University of Utrecht](#) **1**

İsrail Israel

- [Interdisciplinary Center \(IDC\) Herzliya](#) **1**

ÇİFT DİPLOMA İLE MEZUN OLDULAR, DÜNYAYA AÇILDILAR!

GRADUATING WITH TWO DIPLOMAS HAS OPENED UP THE WORLD FOR THEM!

Özel İzmir Amerikan Koleji (ACI) 2015 mezunları başarılı sonuçlara imza attı. LYS'de değişik puan türlerinde 6 mezun, ilk 1000'e girmeyi başarırken, Uluslararası Bakalorya Programını (IB) bitirerek çift diploma ile mezun olan öğrencilerinden de güzel haberler geldi.

The 2015 graduates of the İzmir American College (ACI) have achieved success. Six of our graduates were ranked in the first 1000 in different areas of the LYS exam. We also had good news from our students who completed the International Baccalaureate Program and therefore graduated with two diplomas.

Ege Bölgesi'nin tek IB (Uluslararası Bakalorya) okulu olan Özel İzmir Amerikan Koleji (ACI) bu yıl da 22 öğrencisini çift diploma ile mezun ederken tarihi bir sonuca da imza attı. Programı tamamlayan mezunlardan Bora Güloğlu, dünyadaki tüm 2015 IB mezunlarının sadece binde üçünün elde ettiği "Tam Puanla" mezun olma başarısına ulaştı. Bu başarıya Türkiye'ye 1994 yılında IB'nin gelmesinden beri sadece iki IB mezunu ulaşmıştı. Bora, bu önemli sonuçla dünyanın en seçkin üniversitelerinden Oxford Üniversitesi'ne kabul edildi.

BURS VE YATAY GEÇİŞ İMKANI
Özel İzmir Amerikan Koleji Müdür Yardımcımız ve IB Koordinatörümüz

Mine Erim de; IB Programını seçen öğrencilerin, hem ulusal hem de uluslararası iki diploma ile mezun olduklarına dikkat çekerek, bizlere şu bilgileri verdi:
"Dünyada ve Türkiye'de yapılan araştırmalarda, IB mezunlarının üniversitede belirgin bir şekilde çok daha başarılı oldukları görülmüştür. Bu nedenle, başta Avrupa ve Amerika olmak üzere, 140'tan fazla ülkede bulunan birçok seçkin üniversite, girişte IB diplomasını ölçüt almaktadır. Kabul ettiği öğrenciye başarısına göre kredi ve burs vermektedir. Birçok IBDP mezun öğrencimiz aldıkları bu kredilerle üniversitenin ilk yılından muaf olmuşlardır. IB programı Türkiye'deki seçkin üniversitelerde de aynı avantajları sağlıyor. Türkiye'deki birçok vakıf üniversitesi

de bu programda belli bir başarıyı yakalamış öğrencilere değişen miktarlarda burs ve yatay geçiş olanakları sağlamaktadır." Başta Bora olmak üzere tüm IB öğrencilerimizi ve emeği geçen tüm öğretmenlerimizi kutluyor, bu başarı hikayelerine yenilerinin eklenmesini diliyoruz.

As the only school in the Aegean area to be an IB school, ACI had 22 students graduate with two diplomas and created history. Our graduate, Bora Güloğlu, received his IB diploma with "full points". In the 2015 IB results only three in one thousand students achieved this. Since the implementation of the IB program in Turkey in 1994, only two students have received this grade. With this result, Bora has been accepted into one of the most prestigious universities in the world, Oxford university.

SCHOLARSHIPS AND LATERAL TRANSFER OPPORTUNITIES

According to Mine Erim, the assistant principal at ACI and the IB Coordinator, emphasized that students who elect to participate in the IB program on graduation, receive both a national and international diploma. She gave us the following information:
"According to research both here and abroad, students with IB diplomas perform markedly better at university. This is why, primarily in Europe and America, many prestigious universities in more than 140 countries use the IB diploma as a guide for entrance. Scholarships and credits are given according to the success of the accepted students. Many of our IBDP graduates have received credits and have skipped the prep or foundation year at university. IB provides the same advantage at prestigious universities in Turkey, too. Many Foundation universities in Turkey give full and partial scholarships and the opportunity for lateral transfer to students who have attained a certain score in IB." We congratulate all our IB students but especially, Bora, on their success and also the teachers for their role in the students' performance. We hope there are more in the future.

İZMİR'DEN OXFORD'A

Oxford Üniversitesi Biyokimya Bölümü'ne kabul edilen Bora'ya bu başarısında Uluslararası Bakalorya (IB) öğrencisi olmasının etkisini sorduğumuzda bizlere şöyle cevap verdi:
"Okulumda eğitime devam ederken aynı zamanda uluslararası diploma sahibi olmamızı sağlayan IB programına da dahil oldum. Yıl boyunca IB programı kapsamında yaptığım projeler ve çalışmalar, biyokimya bölümüne başvuru sürecimde büyük katkı sağladı. Sadece ana derslerde değil, IB'nin en önemli iki parçası olarak bilinen bitirme tezi ve bilgi kuramı dersinde okulumuzda yaptığımız çalışmaların da beni diğer başvuranlardan farklı kıldığına inanıyorum. Bitirme tezi için kendi alanıma da giren bir deney yaptım. IB'nin bünyesinde olan çalışmalarım üniversitelere başvuru sürecimde çok işime yaradı. Oxford'a kabulüm konusunda IB kapsamında yaptığım tüm bu çalışmaların katkısı olduğuna inanıyorum. IB benim eğitim hayatımı kuru ezberden çıkardı. Öğrendiğim her şey yerine oturdu, çünkü IB'de yapılan her şeyi günlük hayata ve başka derslere bağladık. Böyle olunca da her ders etrafımda olup bitenleri biraz daha iyi anlamamı sağladı. Tüm derslerde, 'Bunu nasıl uygulayabiliriz?' sorusunu sorduğumuz için Oxford'a başvuru sürecimi kolaylaştırdı."

FROM IZMIR TO OXFORD

Bora, who has been accepted into the Biochemistry department at Oxford University, was asked how this success was affected by his being an IB student. He had this to say:
"While continuing my education at this school, I joined the IB program which enables you to get an international diploma. The projects and work I did within the IB program this year helped me immensely with my application to the Department of Biochemistry. It was not only the main subjects studied which helped me but the two most important elements of the IB program; the Extended Essay and TOK lessons. I believe that these are what set me apart from other applicants. For my Extended Essay I conducted an experiment which is connected to the area I am interested in. All these things were helpful during my application process. I believe that all the work I did during the IB program had an effect on my acceptance to Oxford. The IB Diploma program changed my education by eliminating memorization. Everything I learned fell into place because through IB we linked everything to daily life and to other lessons. This helped me understand what was happening around me. Since in every lesson I asked myself, "How can I apply this?" this made my application process to Oxford much easier."

2014-2015 DÖNEMİNDE MEZUN OLAN ÖĞRENCİLERİMİZE İKİ ÖZEL KUTLAMAYLA VEDA ETTİK

WE SAID "GOOD-BYE" TO OUR 2014-2015 GRADUATING CLASS WITH TWO SPECIAL CEREMONIES

10 Haziran 2015 günü gerçekleşen Bahar Günü'nde (Spring Day) arkadaşlarının oyları sonucunda, bu senenin Kraliçesi Sude Karadınç, Kralı ise Kerem Doğurğa seçildi. 22 Haziran 2015 tarihinde ise okulumuz ayrı bir törene ev sahipliği etti. Lise Mezuniyet Töreni'nde yüz elli bir son sınıf öğrencimizi yeni bir geleceğe uğurladık. Amfitiyatromuzun büyülu atmosferinde gerçekleşen törende konuşma yapan Türkiye Barolar Birliğı Başkanı Metin Feyzioğlu, yeni mezunlarımıza gelecekleri ile ilgili önemli mesajlar verdi. İlk 5 öğrencimizin ödüllendirildiğı gecede Kutay Nazlı Atatürk Ödülü'nün sahibi oldu. Tören yeni mezunlarımızın keplerini coşkuyla havaya fırlatmalarıyla son buldu. 2015 Mezunlarımıza yeni hayatlarında başarılar diliyoruz.

On June 10, we celebrated our Spring Day on which the King and the Queen were announced. Sude Karadınç was chosen as the Queen and Kerem Doğurğa as the King, by their classmates. On June 22, we held another traditional ceremony- The L4 Commencement. One hundred-fifty-one senior students were in their caps and gowns surrounded by the fascinating atmosphere of our amphitheater, ready for a new stage in their lives. Our guest speaker, Metin Feyzioğlu gave remarkable messages to our graduates. The top five students were received awards for their academic achievement which included Kutay Nazlı who headed this list and therefore additionally received the Atatürk Award. We wish the Class of 2015 great success in their future!

Bahar Günü 2015,
Kraliçe Sude Karadınç
ve Kral Kerem Doğurğa
Spring Day 2015,
May Queen Sude Karadınç and
May King Kerem Doğurğa.

SUDE KARADİNÇ

Mezuniyet Konuşması Commencement Address

Sayın öğretmenlerim, sevgili 2015 Mezunları ve değerli konuklar, Çoğunuz bilir. Bu kampüs her yıl binlerce renge bürünür. Okulun açıldığı ilk birkaç ayda dökülen yapraklarla “sarıya ve turuncuya”, yıl içinde “yeşilin bin bir tonuna”, Bahar Günü’nde “pembeye ve maviye” güzel bir yaz akşamında da “açık maviye” ev sahipliği yapar. Her birinin ayrı bir güzelliği ve anlamı vardır ama amfinin “açık mavi”ye büründüğü yaz akşamında “bazı şeyler” artık çok farklıdır. Boğazlara dizilen düğümler gibi hafızalara dizilen onlarca anı, sık sık patlayan flaşlar, yüzlerde gurur, yüreklerde hüzn... Karşımda hakkı ödenemeyecek ailelerimiz, önümde ise 151 yapboz parçası birleşmiş, görülebilecek en güzel tabloyu oluşturuyor. Oturdıkları alanın sıkışıklığından değil, “Bir daha ne zaman bir araya geliriz belli olmaz” tereddüdüyle birbirlerine kenetlenmişler. Benimse yanağımda makyajımı kendisine hapsedmiş boyundan büyük işlere kalkışan küçük bir gözyaşı var. Yine de üzgün görünmemek için içten içe çabalarken; 5 yıldır sıkıntıları sıkıntılarıma yoldaş olan bütün dönem arkadaşlarım adına konuşma yaparken zorlanıyorum. Sözler kifayetsiz, cümleler noktasız, virgüllerle uzayıp giderken herkesin gözlerinde aynı ünlem, kafalarda ise soru işaretleri: Bitti mi? Asla... Hangi lisenin Seçil Hanım’ı, gecenin bir saatinde “N’apıcam ben?” diye kapısını çaldığımda bana kucak açar? Hangi Irmak Hanım hayatıma dair her detayı bilir ve

benimle ağlar? Hangi Didem Hanım duvarına fotoğrafımı asarak binlerce öğrencisinin arasından kendimi özel hissetmemi sağlar? Ya da hangi öğrenci “Şu hayattaki en büyük idolün kim” sorusuna asla unutamayacağı “Anet GomeI” cevabını verir? İşte bu yüzden; okulu eve, ofisi odaya, öğretmeni aileye dönüştüren İzmir Amerikan Koleji’nde diploma, asla “bitiş çizgisi” değildir. Küçükken arkasına sığınıp saklambaç oynadığımız, bu sene ise Bazaar Day’de

dekorları astığımız bu ağaçlar şimdi bize çok şey gösteriyor: Özellikle de, hayata atıldığımızda başımızdan hangi mevsim geçerse geçsin kökleri sağlam ulu ağaçlar gibi dimdik durmayı! Çünkü bizler bu kampüste geçirdiğimiz beş güzel yıl boyunca hep çabaladık. Yorulduk, “bitsin artık şu sınavlar” dedik ama pes etmedik, direndik. Yeri geldi alkışladık, yeri geldi alkışlandık... Ama hepsinden önemlisi biz 2015 mezunları olarak her zaman “birlik olduk”. Okuduk. Yaratılanı yaradandan ötürü sevmek nasıldır, Sheakspeare olmak nasıldır, Birinci Dünya Savaşı’na katılmış olmak nasıldır, okuduk ve öğrendik. Kafaya taktık. Sahneye çıkmayı kafaya taktık. Veysi Usta’nın elimize döner tutuşturmasından 5 kilo alınca kilo vermeyi kafaya taktık. Daha yüksek not almayı kafaya taktık. Duyduk. Seni seviyoruz, hatta sen ne yaparsan yap, kim olursan ol seveceğiz dediler. “Öğrenmek için katıl, hizmet için ayrıl” bizim mottomuz dediler; ama sonuna her zaman eklediler, “Asla kopma bizden” diye. Yeri geldi “Küçük hanım o etek boyu ne öyle” dediler, yeri geldi “gelmiş geçmiş en yaramaz dönem, baş ağrılarım ama ilk göz ağrılarımsınız” dediler. Hepsini duyduk... Sevdik... Çok sevdik. Ne yapılması gerekiyorsa bu sevdâ uğruna, hakkıyla yaptık, sonuna kadar... Şimdi çıkarken şu kapıdan son kez: Biliyoruz. Yolun sonundayız ama aslında hiç başlamadık. Uzaktan sevmeye, seilmeye devam edeceğiz. Her şey değiştiğinde, orijinal halimizi bilip seven birilerine ihtiyaç duyacağız. İşte o zaman ulu önder Atatürk’ün öğrencilerini yurtdışına yollarken dediğini yapacak ve ‘birer kıvılcım olarak gittiğimiz yerlerden birer alev olarak’ döneceğiz. O gün gelene dek, bugün son kez aranızdan ayrılmadan önce bu eğitim yuvasında bizlere okuma olanağı sağlayan, her anımızda destek olup bugünümüzde de bizi yalnız bırakmayan ailelerimize, beş yıl boyunca her birimize farklı özellik ve güzellik aşılayan, bizleri emek emek dokuyan tüm öğretmenlerimize, kocaman yürekleriyle okulun her bir köşesinde iz bırakan tüm çalışanlarımıza, 2015 mezunları adına sonsuz teşekkür ediyorum. Şimdilik hoşça kalın...

DERİN GÜZEL

Mezuniyet Konuşması Commencement Address

Dear friends, teachers and guests, Today, I stand before you proud that I am graduating from high school but more proud that I finally managed to finish writing this speech. In all honesty, it wasn’t easy at all. I have looked up so many funny opening lines and wise ending remarks and I have watched so many graduation speeches online that thebestcommencementsever.com is now on my hit-list. Having watched enough commencement speakers delivering 10 minute long speeches for a lifetime, I realized two main things they had all in common. 1. Commencement speakers often begin their speeches by literally horrifying the graduating class by saying that high school is not even close to a preview of real life. They stress that we are just beginning our real lives. This is not something I, a 19-year-old girl filled with enthusiasm that she has finally accomplished something in that she is graduating form high school, want to hear which is exactly why I am not going to terrify you by talking about how challenging the real life is. 2. The second thing they all had in common was their speeches were full of advice. I am not going to do that either for three exact reasons: - Who am I to give you advice? Really, what do I know? I am just as lost as you are. - I know what is like to be 19 and bombarded with millions of never ending lectures about what your life goals should be. Seriously, if my dad tells me to major in mechatronic engineering or some other rocket science related discipline of engineering for one more time, I will risk being broke for the rest of my life and change my major to art history. - And lastly, I am not going to give you advice here because regardless of how extremely anxious you feel about being lost, I know you are not going to listen to me anyways. You, not me not your parents not your friends YOU are sitting in the driver’s seat of your life and luckily you don’t have an accredited driving instructor sitting shotgun and bossing you around about what to do to, which way to turn and how to start your car on a hill. I know you are clueless but that’s okay. It is okay to not know what your next big step in life is. It is okay to stare with blank eyes when asked about where you see yourself in 5 years -that is of course unless you are in the

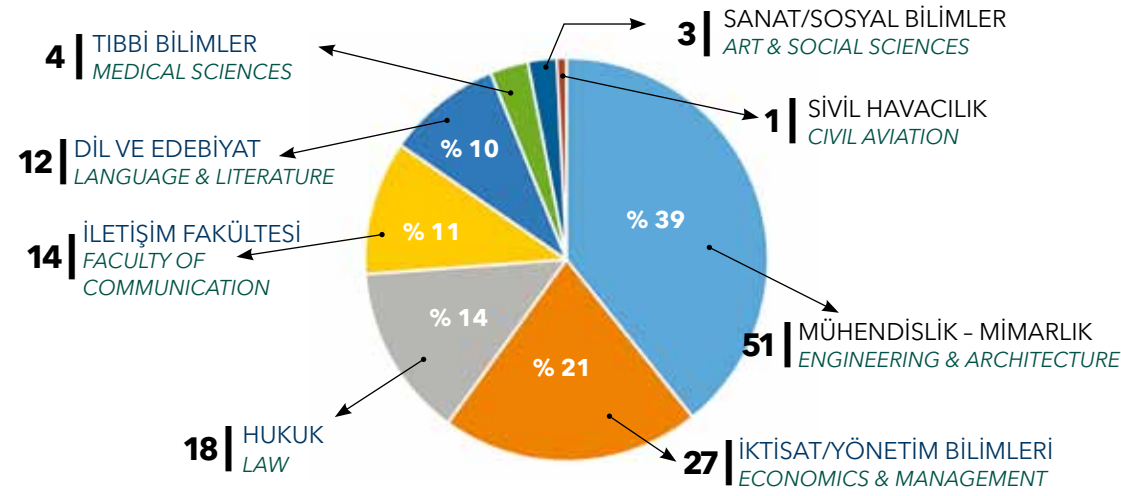
middle of a job interview-. We are 19 and this is exactly how we should be feeling about future; clueless and lost. I know there are some of you who already have precisely set plans about the future. I am sorry to tell you that I don’t envy you and your plans because life is what happens when you are making those plans. At the moment, I don’t have a plan. I just have a ticket to New York and a place to stay at the University of Pennsylvania. Does this frighten me? Yes. How can it not? You know what a perfectionist I am who cant live without her school calendar. So to keep my sanity, I tell myself that I have a plan; a plan -quoting john green here and making the English department proud that someone’s actually reading their bulletin board- to go to seek a great perhaps. The road to success and happiness is often long and circuitous, and the groundwork is generally tedious, but I believe it will ultimately pay off. My Great Perhaps is what motivates me to try harder and stay on-track. I’m aware that my journey is not fully mapped out and that there are no guarantees, but I will try to keep a rough plan in mind. While my success and happiness in life partially depends on luck and forces outside my

control, I will try and take all the steps that I can to maximize my chances. I will try to chase after every other opportunity and live my life to the fullest as I wait for a specific moment, my Great Perhaps, whatever it might be. It could be finally getting that job or meeting my future husband. I am not sure what it will be; but I know it is out there and my plan is to stay enthusiastic to seek it. Friends, you will never have more energy or enthusiasm, hair, or brain cells than you have today. Therefore I strongly suggest you, not advice you, to the same when you leave ACI and start your own perpetual journey. Seek your great perhaps and everything will turn out just as if it was part of a perfect plan. As you go along in this journey, you will leave places and people behind and it is never going to be easy. I can’t promise you that leaving ACI is going to be easy either and that you are not going to miss the times you have had here ever since you step foot in this campus. And the worst part is you are not only going to miss the people you love but also miss the person you are at this time and place. Quite honestly my friends, it is going to suck so much in the first 3 to 6 months that you will do anything to be a Lise 3 student again. Sadly, I cant promise you that realizing that there is nothing you can do except for inventing a time machine to go back to Lise 3 to have the time of your life will be easy; but the graduating class of 2015 I promise you this one day in retrospect, you will forget about your complaints and the years of struggle: you will realize how lucky you were to be a part of this family. You will understand how lucky you were to perform on that stage, to go on to that school trip abroad, to spend hours during Bazaar Day preparations or to simply sit in the beacon pool area and relax with your friends during the 15-minute break. You will realize how lucky you were to share such great memories with such great people and to call this place home. One day you will realize how fortunate you were to have something that makes saying goodbye so hard. It is true that together we have come a long way from where we began but it is also true that each of us will go longer ways while seeking our individual Great Perhaps. So the class of 2015 I wish you all the best in your future endeavours and hope to hear all about your Great Perhaps when I see you again. Let the best of the past be the worst of the future. Thank you.

MEZUNLARIN ÜNİVERSİTE MESLEK TERCİHLERİ

THE GRADUATES'
CHOICE OF
OCCUPATION

TÜRKİYE ÜNİVERSİTE TERCİHLERİ 2015 TURKISH UNIVERSITIES PREFERENCE 2015

Üniversite / Tercih Sayısı Universities / Numbers Of Preference

BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	4	KOÇ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	13
BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	5	MARMARA ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	1
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	6	MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	2
EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	5	MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ	1
GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	1	OKAN ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	1
GAZİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	1	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	5
GEDİZ ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	2	ÖZYEGİN ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	7
İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	5	SABANCI ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	15
İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ	35	YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ (KKTC)	1
İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	5	YAŞAR ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	1
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ	1	YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	5
İZMİR EKONOMİ ÜNİVERSİTESİ	4	YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	2
KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	2		

- DEVLET VE TAM BURLU ÖĞRENCİ SAYISI / NUMBER OF GRADUATES PLACED IN STATE UNIVERSITIES OR PRIVATE UNIVERSITIES WITH FULL SCHOLARSHIP **34** (% 26)
- DEVLET VE EN AZ %25 BURLU ÖĞRENCİ SAYISI / NUMBER OF GRADUATES PLACED IN STATE UNIVERSITIES OR PRIVATE UNIVERSITIES WITH AT LEAST 25% SCHOLARSHIP **85** (% 65)

REDHOUSE 'TAN BENZERSİZ BİR DERGİ!

REDHOUSE QUIZ & PUZZLE BOOK

- ★ HEM EĞLENİN HEM ÖĞRENİN! ★ ÖDÜLLÜ BULMACA
- ★ TOPLAM 42 TEST VE BULMACA ★ DOĞA DOSTU KALEM HEDİYE
- ★ YAKLAŞIK 400 İNGİLİZCE SÖZCÜK

www.redhouse.com.tr

www.facebook.com/RedhouseYayinlari

twitter.com/RedhouseKitap

TÜM
GAZETE BAYİLERİ,
KİTAPÇILAR VE
MARKET ZİNCİRLERİNDE
BULABİLİRSİNİZ!

